Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: BErgen 4-0807, 4-0237. Телеф. УНСі BErgen 4-1016

РІК LX. Ч. 78. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го БЕРЕЗНЯ 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 78. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 29, 1952. VOL. LX.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ПОВЕРНУВСЯ ДО ВІДНОВЛЕНОГО БІЛОГО ДОМУ

Вашингтон. — Після трьох тижнів вакацій у Кій Вест на Флориді, президент Труман повернувся до столиці, одначе вже не до свого тимчасового мешкання в домі Блер, а просто до Білого Дому, що його відновлювано від 1948 р. Під час відсутности президента, пані Труман перенесла всі особисті речі свого чоловіка до урядової резиденції так, що родина могла засісти до обіду, наче б нічого в міжчасі не зайшло. На зустріч президентові до національного летовища вийшли члени кабінету, а коли він вступав до Білого Дому, урядовий доглядач передав йому золотий ключ, а повідомивши про скінчення перебудови, заявив, що він це зробить ще раз, коли колись президент цього забажає. Труман зрозумів, про що йде мова, засміявся і сказав: „Я щасливий, що повернувся до президентського дому і думаю що цього не треба буде робити вже ніколи". Кошти перебудови подають на $5,700,000.

Преса відмічує великі турботи, які застав президент у Вашингтоні з причини непорозумінь під час наладнування спору в сталеварному промислі за підвишку платень для робітників. При цьому згадують, що не виключено, що президент заборонить страйк сталеварників після 8 квітня, якщо б до того часу не дійшло до якогось порозуміння між підприємцями й робітниками. Не зважаючи на натугу, яка виявляється в часі переговорів на зверх, поза кулісами йдуть оживлені дебати над можливістю підвишки ціни сталі одночасно з підвишкою робітничих платень. Питання йде тільки, як висока може бути підвишка цін. З Питсбурга наспіли вісті, що там зірвано на незначений час переговори між підприємцями й сталеварниками.

Ловет вважає Корею за ключ до видатків на озброєння

Вашингтон. — Секретар оборони Роберт А. Ловет попередив Конґрес, що плянований бюджет видатків для оборони, висотою понад 52 більйони долярів мусить бути збільшений негайно на випадок, щоб переговорити в справі перемир'я на Кореї розбилися. Це сказав Ловет при замкнених дверях на засіданні палатної комісії асигнувань. Одначе комісія зчеркнула з протоколу висоту видатків на військові цілі згаданих Ловетом на випадок невдачі в Кореї. Цю заяву Ловета оприлюднено припадково водночас з повідомленням Джана Д. Смола, Голови Муніційної Ради, що впродовж місяця січня збройні сили дістали воєнних матеріялів вартістю двох більйонів долярів, отже п'ять з половиною разів тільки, що в серпні 1950 це сказав Смол на доказ, що збройні сили не є занедбані з постачаннями й передбачуваннями. Він теж виявив, що військові замовлення заключаються по три з половиною більйонів місячно під теперішню пору. — Другий свідок, голова Об'єднаних ген. штабів Омар Н. Брадлі, заявив, що нема великих виглядів на зміну наставлення Росії і що Америка переводить тепер своє озброєння швидше ніх Совєти.

Сто стипендій Форда для студентів після покінчених студій

Ню Йорк. — Рада для Заморського Вишколу (Board on Overseas Training and Research) при Фундації Форда оголошує, що буде розданих сто стипендій для американських студентів і студенток, що покінчили студії в університетах і каледжах і хотять присвятити себе дальшим наукам, що мають до діла з Азією, Близьким і Далеким Сходом. Голова цієї Ради, Гордон Грей, пояснює, що стипендії будуть признавані на час одного до трьох років. Висота стипендії буде залежати від придатности самого кандидата-апліканта, тобто від його академічних кваліфікацій, досвіду й програми, яку він самий зголосить з наміром переводити студії й досліди. Естановлення окремої Ради для Заморського Вишколу й Дослідів проголосив минулої неділі президент Фордової Фундації, Пол Гофман, повідомляючи, що на такі цілі дістала Рада $500,000. Бюро цієї фундації приміщене під ч. 575 Мадісон Евеню в Ню Йорку. Обмеження для кандидатів такі, що вони мусять бути американськими громадянами і не вище 35 років життя.

Можна приймати до бюрової праці дівчат нижче 18 років

Ню Йорк. — Контрактори оборонних підприємств можуть приймати до бюрової праці дівчат нижче 18 років життя без страху попасти в конфлікт з федеральними законами, які забороняють затруднювати хлопців нижче 16 років життя, а дівчат нижче 18 років віку. Реґіональний директор, Франк Дж. Мінк вияснив, що закон забороняє затруднювати робітників нижче 16, а робітниць нижче 18 років тільки в промислі і це не відноситься до бюрових зайнять. Стейтова аґенція посередництва праці одного тільки для мала 255 вільних місць праці для стенотипісток і 236 для машиністів (-сток) у віці нижче 21 рік життя.

ЦІНИ НА ХАРЧІ Й НАПИТКИ В РЕСТОРАНАХ МАЮТЬ БУТИ ВИПИСАНІ

Вашингтон. — Бюро Стабілізації Цін видало наказ 500,000 льокалів для харчування й пиття, щоб вони помістили на видному місці найвищі ціни поодиноких харчів і напитків, які були назначені 3 лютого 1952 р. Це відноситься до ресторанів, каварень, барів, прилавків з солодкими напитками й інших подібних підприємств. Згадані роди підприємств мають річний прибуток в $12,000,000,000, отже кожна зміна ціни дає підставу до зміни загального обороту. Таблички з виписаними цінами мусять бути вивішені на видному місці навіть в пиварнях та барах для орієнтації публіки про найвищу границю цін, що її в Америці називають популярно „стелею". Афіші мають бути зладжені найдальше до 25 квітня поточного року. Директор стабілізації цін, Елліс Арнал, каже, що ціни з днем 2 лютого, коли то встановлено новий список, не багато змінилися, одначе їх треба тримати перед очима публіки, щоб у такий спосіб була теж і контроля над бизнесменами.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ПРИЗНАЮТЬ РЕЖИМ БАТІСТИ НА КУБІ

Вашингтон. — Злучені Держави формально признали новий уряд Куби, встановлений генералом Ф. Батіста військовим переворотом 10 березня. Департамент стейту звітує, що американський амбасадор Вилард Л. Бюлак повідомив кубанського міністра закордонних справ Міґела Ангель Кампа про це рішення. Американське признання оперте на переконанні, що теперішній уряд має під своєю контролею країну і що населення Куби погодилося на існування нового уряду, який дає запоруку, що буде виконувати всі міжнародні зобов'язання. Пресовий секретар департаменту стейту, Майкел МекДермот заявив, що секретар Дін Ачисон брав до уваги згадані критерії, а крім того порозумівався з іншими урядами в справі признання нового режиму на Кубі. Крім ЗДА признали уряд Батісти м. ін. такі країни: Бразилія, Кольомбія, Венесуеля, Панама, Нікараґва, Гондурас, Британія, Франція, Швайцарія, Еспанія, Італія й Націоналістичний Китай.

Американське літунство дорівнює совєтському

Ню Йорк. — Літунський промисл Злучених Держав дорівнює совєтському, якщо мова про його придатність для оборони, як про це висловлюються деякі підприємці. Щобільше: промисловці готові тепер випродукувати негайно три роди літаків для перелювлювання ворожих літаків. Ці нові типи літаків опиняться в службі команди повітряних сил й воєнної фльоти. Промисловці кажуть, що всі оці запляновані американські літаки перевищають російські, що досі вже випробовані, або про які звісно, що вони вже готові до продукції. Цей несподіваний оптимістичний звіт оприлюднив пенсіонований віцеадмірал Де Віт Рамсі, предсідник Еркрафт Індустріс Асосіейшен, в якому зарганізовані всі першоклясні вирібники літаків та їх складових частин.

Українська гр.-катол. дієцезія в Бразилії

Филаделфія. — Тижневик „Шлях", орган українсько-католицької дієцезії в ЗДА, у своєму виданні з датою 30 березня 1952 подав такий комунікат: „Наш кореспондент, о. Йосафат Ананевич, Ч.Ф.М. подав нам таку вістку: „Апостольська Столиця, декретом з дня 1 березня 1952 р., утворила українську греко-католицьку дієцезію в Бразилії. Першим Єпископом Ординарієм призначено Їх Еміненцію Кардинала Вразилії, Дон Джаймес де Баррос Камара, архиєпископа в Ріо де Жанейро. Ця наша нова дієцезія розтягається на ввесь край. У Бразилії є тепер коло стодвадцять п'ять тисяч українців з тринадцятьма своїми священиками, які були досі підчинені вісьмом різним латинським дієцезіям. Незабаром Їх Еміненція Кардинал де Баррос відвідає всі наші церковні громади і призначить одного з українських священиків своїм генеральним вікарієм для українців. Це певне, що цей декрет Святішого Отця є першим кроком до іменування сталого українського гр-кат. Єпископа Ординарія".

Віче в справі Народного Дому в Ню Йорку відложено до 18-го травня

Ню Йорк. — Велике громадське віче в справі придбання Українського Народного Дому в Ню Йорку, пляноване початково на 6-го квітня, відложено вчора на 18-го травня, щоб дати можність широким колам українського громадянства Ню Йорку взяти участь в закупі уділів (шерів) Народного Дому. На вчорашніх нарадах Дорадчого Комітету Народного Дому м. ін. виявлено, що досі вже закуплено шерів або задекляровано закуп на загальну суму 32.000 долярів. Комітет потребує щонайменше 100,000 долярів, щоб могти приступити до здійснення свого великого задуму. Шери У. Н. Дому можна закупити або задеклярувати їх закупно в поодиноких місцевих організаціях, або в приміщеннях Комітету Народного Дому, в Літературно-Мистецькому Клюбі, в Демократичному Клюбі і Самопомочі. Загал громадянства досі виявив чимале заінтересування справою Народного Дому, хоча це зацікавлення все ще не є таке широке і масове, як повинно бути. Віче 18-го травня та закупно уділів до того часу будуть багатомовним барометром в тій справі і Комітет сподіється, що він зможе здійснити своє завдання, якщо ціле громадське життя в Ню Йорку проводитиметься під кутом цеї першої і найважливішої теперішньої потреби — придбання Українського Народного Дому.

Концерт піяністки українського роду, Наталії Ришна

Ню Йорк. — Місцева преса з 27 березня в музичнім відділі відзначає концерт Наталії Ришна, що відбувся попереднього дня в Тавн Голл. Її родинне ім'я Наталія Гук і вона братаниця пані Анни Курило, працівнички ЗУАДК в Ню Йорку. Про дебютантку, що прибрала собі артистичне ім'я по матері, пише Ню Йорк Геральд Трибюн м. ін. таке: „Наталія Ришна, це чутлива й лагідна піяністка. Її вроджена музикальність витончена, зрівноважена, а її широкий технічний вираз дозволив їй приступити просто до інтерпретативних проблем... Упродовж цілого вечора не можливо було відвернути увагу від делікатної постаті панни Ришна і її оригінального доброго смаку. Ані один такт не був перекручений, ні одна фраза не була змилена; кожне закінчення було гарно вплетене в завзяту й сильну будову". Оці прикмети виявила піяністка в такій програмі; Бетговена Соната Оп. 31. Но 2; Бартока „Суїта на дворі; Персікетті Третя Соната; і в творах Рамо, Шопена, Равеля й Ліста. — Ню Йорк Таймс, подаючи теж ширшу критику з признанням про дебют Наталії, пише в заголовку, що це „талановитий виступ".

Нововідкриті пляни Да Вінчі про будову мосту

Рим. — Ще в 1503 році великий італійський мистець та будівничий висунув плян побудови мосту через протоку Золотого Рогу. У віднайденому тепер листі, Леонардо да Вінчі пропонує турецькому султанові Баязетові Другому вибудувати міст „настільки високий щоб кораблі могли проходити під ним з розвиненими вітрилами." Цей міст був би 134 фути високий, 1,140 футів довжини та 75 — ширини. Тепер Туреччина вже має два мости через Золотий Ріг, що лучать Істамбул з передмістям Галата.

ПРОФ. ІСААКА МАЗЕПУ ПОХОРОНЕНО В АВҐСБУРЗІ

Авґсбурґ, Німеччина. (Д-р С. Б. повітряною поштою). — Дня 21-го беерзня ц. р. о год. 2-гій пополудні тут на цвинтарі Нордфрідгоф похоронено проф. д-ра Ісаака Прохоровича Мазепу, бувшого міністра внутрішніх справ і опісля прем'єра міністра Української Народної Республіки, б. голову Виконного Органу Української Національної Ради на вигнанні, видатного політичного і громадського діяча та великого патріота. Проф. Ісаак Мазепа помер у вівторок, 18-го березня, над ранком під час сну, на розрив серця. В своєму письменному заповіті з 22-го січня 1952 до своєї дочки Галини Коваль, що перебуває тепер в Каракасі у Венесуелі, та своїх блищих партійних приятелів, Покійний просив, щоб його похоронити по-християнськи в православному обряді, але скромно, без надгробних промов і вінків. Його волю здійснено. Похорон відбувся при участі трьох священиків УАПЦ, під проводом о. протоєрея Дубицького. Співав хор під диріґентурою о. Заяця. Надмогильних промов не було, тільки один із священиків виголосив коротку проповідь на релігійні теми. В похоронах взяли участь провідні українці з Німеччини та представники і відпоручники всіх українських політичних партій і угрупувань, зокрема члени УНРади і її Виконного Органу, з президентом Андрієм Лівицьким на чолі. Були приявні теж чужинці, між ними відомий американський публіцист Ісаак Дон Левін, провідний грузинський діяч Олександер Джорджадзе та визначний польський журналіст Сухенек - Сухецький, які особисто висловили на руки голови ВО д-ра Степана Варана своє співчуття з приводу смерти проф. Мазепи. Своє співчуття з цього приводу висловив теж в листі до д-ра С. Варана д-р Теодор Оберляндер, баварський державний секретар для вигнанців. Після похорону відбулися жалібні сходини учасників - українців і чужинців, на яких промовляли поукраїнськи президент Андрій Лівицький і виконуючий обов'язки голови УНРади письменник Іван Багряний, а понімецьки промовив голова Виконного Органу УНРади, д-р Степан Варан. На кінець заст. голови ВО УНРади, інж. Спиридон Довгаль відчитав по українськи довший реферат про життя і діяльність Покійного. Ввечорі того дня відбулося окреме жалібне засідання членів Президії У. Н. Ради та її Виконного Органу, в якому взяв участь теж президенд Андрій Лівицький, та на яких, після короткої промови І. Багряного, відчитано численні кондоленційні письма і телеграми. Похорон відбувся на кошт ВО УНРади.

Знову посуха в Індії

Мадрас, Індія. — Довготривала посуха, що охопила частину Індії, — Мадрас, викликала страхітливі нещастя місцевого населення. Більше, як 10,000,000 селян цієї околиці відчувають гостру недостачу води та їжі. Навіть під час врожайних років, багато частин Індії терплять від недостачі різних продуктів й предметів першої потреби, що, у випадках неврожаю, переходить у народні нещастя. Теперішнє голодування особливо тяжке, бо воно тягнеться вже дуже довго, якщо вже п'ять років околиця Мадрас переживає майже неперервну посуху. Усі сподівання на покращання положення були цього року марні й селяни стоять в обличчі страшної смерти. Населення само ніяк собі допомогти не може. Бо якщо б навіть була нагода закупити їжу то з цього воно не скористало б, зовсім не маючи грошей. Терпіння голоду побільшує крайнє обмеження води, бо багато річок і струмків повисихали й села лишилися без цих джерел води.

Уряд Мадрасу окреслює положення, як катастрофальне й робить багато зусиль, щоб допомогти голодуючим. Проте нещастя набрало вже таких загрозливих розмірів, що їх тяжко подолати власними спроможностями Індії й єдиною дошкою рятунку може бути міжнародня допомога.

Французький президент інтервеніює в туніській кризі

Париж. — Французький президент Вінсент Оріол вислав вчора двох своїх спеціяльних представників до бея Тунісу Сіді Могганеда ель Амін Паші, номінального володаря цього французького протекторату, намагаючись встановити з ним контакт, після його перервання через арешт націоналістичного прем'єра та трьох членів його уряду. Цю незвичайну інтервенцію аполітичного президента країни в конфлікті вияснюються загальним французьким стурбуванням евентуальними наслідками, що можуть виникнути з драстичної акції генерального французького резидента Тунісу, який перевів арештування прем'єра і міністрів та проголосив виїмкове положення в протектораті. Французький уряд на окремому засіданні одобрив акцію президента Оріола.

70 жертв літунської катастрофи в Москві

Берлін. — Із зближених до совєтського військового управління кол тут повідомлено, що в Москві трапилася літунська катастрофа, жертвою якої впало щонайменше 70 осіб вбитих. Катастрофа трапилася на місцевому аеродромі при висадці цивільного літака, який прилетів з Одеси, та зударився з військовим літаком, що приготовлявся до відлету до Берліна. На військовім літаку було 34 студентів військової академії ім. Ворошилова. Вістка про катастрофу і смерть наспіла рівночасно з повідомленням, що студенти, яких очікувано в Берліні, не прийдуть.

Найвища людина світу в Ню Йорку

До Ню Йорку прибула „найвища людина світу", пан Тед Івенс, високий на дев'ять стіп і три цалі. Їхав він кораблем „Квін Мері", спав на двох ліжках, був немов „у небі", бо міг до схочу заспокоювати голод свого тіла, що важить 392 фунти (в Англії при картковій системі йому важко це робити, хоч дістає „додаткові" порції). Цікаве, що до чотирнадцяти років пан Івенс ріс нормально і важив тоді тільки 77 фунтів. Та під час шкільної руханки щось в ньому „зіпсувалося", лікарі кажуть, що нарушено залози, — і юнак зачав рости і прибирати на вазі. Тед Івенс має виступати в Ню Йорку в цирку як „найвища жива людина".

Півтора мільйона жінці, що розводиться

Клівленд. — Чарлз Е. Роземан залишив своїй жінці півтора мільйона спадку, хоч вона внесла скаргу на розвід. Це вияснив адвокат Роземана. Сам Роземан тяжко ранений у вуличній катастрофі. Роземан склав своє завіщання перед місяцем, хоч жінка внесла розводову скаргу ще в січні цього року.

НОВА ДИПЛОМАТИЧНА АКЦІЯ В СПРАВІ ТРІЄСТУ

АМЕРИКА І БРИТАНІЯ ПЛЯНУЮТЬ РОЛЮ ІТАЛІЇ В АДМІНІСТРАЦІЇ ВІЛЬНОЇ ТЕРИТОРІЇ

Рим. — У вислідi останніх демонстрацій і заворушень в справі Трієсту, уряди Злучених Держав, Британії та Італії рішили розглянути можливості тіснішої співпраці Італії з американським і британським військовим управлінням окупаційної зони вільної вільної території Трієсту. Ці можливості будуть розглянені на окремій конференції трьох країн, яка відбудеться в Лондоні. Заходи в цій справі — проголошені вчора офіціяльно в столиці Італії, становлять важливий крок в намаганнях задовольнити італійські аспірації щодо Трієсту. Вістку про ці заходи подано до відома після нарад італійського прем'єра і рівночасно міністра закордонних справ — Альчіде де Гаспері з британським і американським дипломатичними представниками в Римі, як теж після розмов італійських амбасадорів в Лондоні і Вашингтоні з керівниками закордонної політики тих країн. Думку тіснішої італійської співпраці з американським і британським військовим управлінням в Трієсті видвигнув початково італійський амбасадор в Лондоні і опісля її розглянули оба уряди в порозумінні та, як виходило б з вчорашнього повідомлення, вирішили її в користь Італії. Конкретні пропозиції Італії щодо „тіснішої співпраці" в Трієсті ще не відомі, але загально вважається, що Італія мала б там такий сам голос і права, як його мають Злучені Держави та Британія. Це означає, що адміністраційну владу та лад на вільній території мали б виконувати рівночасно американські, британські та італійські військові команди, отже італійські війська вступили б на територію Трієсту. Представник італійського міністерства закордонних справ рівночасно заявив, що ці заходи не означають остаточної розв'язки проблеми Трієсту та що спільна декларація урядів Злучених Держав, Британії і Франції з березня 1948 року, в якій уряди цих трьох країн висловили своє переконання, що ціла територія Трієсту повинна належати до Італії, все ще обов'язує.

Югославія заповідає вияснення свого становища щодо Трієсту

Бeоград. — Тут з поінформованих джерел заявляють, що вже сьогодні або завтра югославський уряд зложить в парляменті відповідну декларацію, вияснюючи своє становище щодо Трієсту та закордонної політики взагалі. В цій заяві мали б бути видвигнені такі головні пункти: — 1. Національну безпеку Югославії можна запевнити найкраще в рямках колективних оборонних заходів Об'єднаних Націй, але в тій хвилині Югославія не бачить окремої рації приступати до реґіонального оборонного союзу з Грецією і Туреччиною; 2. Проте, югославський уряд бажає собі по можності максимального поліпшення стосунків з Грецією і Туреччиною та готовий співпрацювати з тими країнами для консолідації миру на Балканах; 3. Югославські відносини з західними великодержавами постійно поліпшуються і західна господарська допомога для Югославії серіозно закріпила внутрішню і зовнішню позицію тої країни; 4. Відносно Трієсту, Югославія бажає собі розв'язки тої проблеми на базі безпосереднього порозуміння з Італією, при чому обі країни повинні респектувати свої взаємні інтереси на тій території. Натомість югославський уряд відкидає декларацію трьох західних великодержав з березня 1948-го року відносно повороту Трієсту до Італії.

Невдалий замах на канцлера Аденауера

Мюнхен. — Німецька поліція відкрила і ударемнила — плянований замах на західнонімецького канцлера д-ра Конрада Аденауера, при чому один поліцай був вбитий а трьох інших були поранені. Замах пляновано при допомозі поштової посилки часової бомби, заадресованої для канцлера. Поштовим урядовцям в Мюнхені видалася ця посилка підозрілою і вони скерували її на поліцію для перевірки, при якій і наступила експльозія. Німецькі власті відмовилися від будь-яких дальших вияснень і коментарів на цю тему.

Червона Польща домагається від Канади звороту реліквій

Варшава. — Місцева радіовисильня повідомила, що комуно-польський уряд передав канадійському дипломатичному представникові ноту, домагаючись звороту вивезених під час другої світової війни до Канади польських національних реліквій, як старовинний коронаційний меч, манускрипти і автографи Шопена та інше. В повідомленні обвинувачується Канаду, що вона безправно затримала ці скарби „в змові з польськими еміґраційними зрадниками". Канадійський уряд в Оттаві повідомив, що він не має жадного відношення до тих скарбів і за них не відповідає та що він тільки під цею умовою дозволив свого часу на їх перевіз до Канади.

БРИТАНЦІ ЗНОВУ ПЛАТИТИМУТЬ ЗА ЛІКАРСЬКУ ОПІКУ

Лондон. — Британський парлямент переголосував вчора більшістю 303 голосів проти 273 законопроєкт, на підставі якого населення країни знову платитиме за деякі роди лікарської опіки, зокрема за вставку штучних зубів та деякі послуги здоровної служби. Рішення винесено після запеклих дебат та суперечностей між консерватистами і лейбуристами в цій справі, — що належить до найбільш суперечних в британській внутрішній політиці. Британський уряд вніс цей законопроєкт з метою заощадити приблизно 200,000,000 фунтів стерлінгів річно на цілі озброєння. На підставі переведеного попереднім лейбуристським урядом закону, лікарська опіка в Британії була соціялізована і лікарі були практично державними урядниками, побираючи державні пенсії за послуги для населення, яке платить податки. Деякі зміни в цьому законі намагався поробити вже й лейбуристський уряд, але їх переведено щойно тепер проти сильної опозиції очолюваної Беваном лівої групи лейбуристів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВИБОРЧА ГАРЯЧКА

Вже давно не було такого живого зацікавлення президентськими виборами, як цього року. Республіканська партія, яка по довгих роках відсутности у Білому Домі, хотіла б вкінці дістатись до влади, почала виборчу акцію властиво ще в минулому році. Тріюмфальна поїздка ген. Доґлеса МекАртура по Америці була не тільки виявом симпатії широких кол американського громадянства до знаменитого вояка, але була використовувана республіканцями для викликування неприхильних настроїв проти Трумана та цілої демократичної адміністрації. До певної міри це було навіть природне явище, бо ж президент Труман звільнив МекАртура зі служби. Сьогодні ген. МекАртур уже веде явно гостру кампанію проти „марнотратної політики" уряду, а недавно, у своїй промові в Джексон (Мізурі) заявив, що „ця політика веде нас до комуністичної держави з такою жахливою певністю, як би тій політиці надавали напрям ті, що сидять на Кремлі".

Що ж гіршого можна б сказати про вашинґтонську адміністрацію, думаючи категоріями звичайного американського громадянина?

Та ген. МекАртур не є кандидатом на будучого президента. Кандидатом на республіканську номінацію є ген. Айк Айзенгавер. Біля його особи піднято тепер такий шум, що могло б здаватись, що він не тільки зістав уже іменований кандидатом Республіканської партії, але й вибраний президентом, хоч до цього, хто в листопаді вийде переможцем, ще дуже далеко. Хай ніхто не дасть себе баламутити шумом, який счиняють часто газети, що держаться партійної лінії, демократичної, чи республіканської. Американський нарід мусить бачити і чути самого кандидата. Айзенгавера знають і шанують як доброго генерала, але ніхто не знає, яка його думка про цілий ряд важливих справ, які живо обходять американського робітника чи фармера. Як знаємо, Труман під тим оглядом майстер. Він вміє говорити мовою сірої людини і властиво це заважило на його останнім виборі на президента в моменті, коли республіканці навіть не припускали, що Дюї міг би програти. Проте Дюї програв, а Труман виграв.

Можна сумніватись, чи Труман буде таки знову кандидувати, хоч така можливість існує. Відоме, що на випадок, коли б Труман відмовився від кандидатури, він хотів би мати своїм наступником А. І Стівенсона, губернатора стейту Ілиной. Це добрий кандидат, але він якраз проголосив, що не має заміру кандидувати на президента, а тільки буде старатися про поновний вибір губернатором. Хто знає, чи не залякало його те, що мав би до діла з дуже сильним контр-кандидатом з республіканського боку, себто з ген. Айзенгавером! Тепер лишаються для Трумана два виходи: самому кандидувати, або зрезигнувати з кандидатури і поперти кандидатуру сенатора Кіфовера. На те останнє він мабуть не піде, хоч Кіфовер маючи попертя Трумана, міг би бути сильним кандидатом на демократичну номінацію, а потім і на вибір президентом. Тільки біда в тому, що сен. Кіфовер набув популярности через боротьбу з корупцією в уряді й це його головна опора агітації. Це знов не дуже до смаку Труманові, який відповідає за адміністрацію. Кіфовер про це знає, але це його не стримує від агітації за собою, яку веде так енергійно, як Тефт по республіканському боці, не зважаючи на успіхи Айзенгавера.

Проблемою для Трумана є також зголошена кандидатура сенатора Россела з Джорджії, що хоч заявився проти поширення горожанських прав, які обстоює президент, але має багато прихильників серед фармерів, для яких зробив багато добра. Тільки він самітний і демократи побоюються, що жіночі голоси підуть проти нього...

Основна зміна в виборчих калькуляціях почнеться одначе тоді, коли Труман скаже одверто, чи буде поновним кандидатом на президента, а це станеться щойно в половині травня.

ВІДКЛАДЕНЕ ПОГОТІВЛЯ

Цими днями федеральний уряд проголосив, що зменшає приділи металю на мобілізаційну продукцію і водночас дозволяє на використання сталі, міді й алюмінію на виріб авт і інших предметів для потреб цивільного населення у третьому чвертьріччі поточного року. Адміністрація оборонної продукції видала оповістку, що збільшає свої приділи контрольованих матеріялів для тих, хто мав їх використати в липні, серпні й вересні, а для тих, хто мав користуватися такими матеріялами в другому чвертріччі, тобто в місяцях квітні, травні в червні обіцяє перемінити цілий список на кориснішиий.

Цей розпорядок приходить у часі, коли Америка, на спілку з західньо-европейськими країнами, робить зусилля зорганізувати могутню спільну европейську армію для оборони проти совєтської аґресії. Саме тому цей крок уряду викликує здивування серед населення, бо ж звісно, що зменшення оборонної продукції не йде впарі з організацією оборонного поготівля.

Виєснення на таке становище уряду можна б найти у не дуже розголошеній промові д-ра Генрі Грейді, що недавно зрезигнував з дипломатичної служби, як амбасадор до Ірану, де мав дуже добру нагоду зустрічатися віч-на-віч з совєтськими дипломатами, спостерігаючи їхні інтриги і робити свої висновки. Виголошуючи промову на зібранні Красвого Товариства Допомоги Подорожнім у Сан Франсіско 20 березня, Грейді виявив деякі основні недомагання Совєтської Росії, які можуть давати американському урядові підставу до думання, що оборонну мобілізацію можна не так скасувати, як радше відкласти на дальшу мету, а зате її основніше підготовити.

Недомагання Совєтів зосереджуються до історичної російської нахабности в завойовуванні чужих країн і земель. Як давніше царі, так тепер совєтські тирани підбивають під свій режим стільки нових народів і переміняють їх на своїх сателітів, з таким поспіхом, що не всилі дати собі з ними раду. Хоч який безпощадний совєтський режим, то він не може перемогти опору таких народів, як чехи, словаки, поляки або й німці, не згадуючи вже про безупинний опір українців, литовців, білорусинів та інших народів на періферіях колишнього російського царства. Стихійний спротив цих народів проти совєтського деспотизму вважає Грейді за головну причину стриманости Кремля від воєнної виправи проти Заходу. Політбюро, на його думку потребує далеко більше часу на повне поневолення цих народів, як теж потребує більше часу на призбирання більше харчів, більше зброї, головно на виріб більшої кількости атомових бомб на підбій дальших країн. Грейді виявив між ін. такі помітні завваги:

„Так, як я це знаю, то Росія не може тепер піти війною на сусідів, бо вона не всилі перевозити залізничих потягів через Польщу до і з Східньої Німеччини. Теж надходять вісті з сателітських країн, таких, як Чехословаччина, що Совєти мають там свої турботи. Хоч як Совєти розуміють значення армії НАТО й швидкий вріст числа атомових бомб, то вони радше ждуть на автоматичну депресію капіталістичних країн, головно Злучених Держав Америки і на поширення діяльности п'ятих колон. Отже вони волять не починати стріляної війни, а ждати на іншу нагоду. Якщо так оцінюють Совєти політичне положення, то вони можуть з часом переконатися, що їхня оцінка була помилкова. Наше поновне зброєння Західніх країн поступає вперед колосальним розгоном, а це дасть нам спроможність не допустити до поновного послаблення наших сил, як це сталося в рр. 1929-1930".

Вийшовши з становища, що Совєти не почнуть війни поточного року, а може і в кількох роках в найближчій майбутності, Грейді твердить, що тепер час працює вже в нашу користь, бо наша підготова військової сили і фронт пропаганди починають видавати плоди. Ми почали вже дипломатично - політичну протиофензиву в таких віддалених країнах, як Середній Схід, Індія, південна Европа й Північна Африка і звідти треба надіятися добрих успіхів. „Нам треба стояти сильно і здійсняти вперто наші наміри. Те, що ми оплачуємо грішми і людьми, це є ціна пережиття" — пригадував Грейді.

Не виключене, що найновіші потягнення президента, що позначилися проголошенням нових плянів для рятунку втікачів з підсовєтських країн, це теж вислід переконання американського уряду про слабість Совєтів, про яку саме говорив Грейді.

И. Гірняк

Славний, але трагічний ювілей

Можна бути певним, що у короткому часі, дійдуть до нас відомості, про гучне ювілейне свято: „тридцятиріччя харківського театру ордена Леніна ім. Т. Шевченка". Знову партійні органи, редакції газет і журналів й обвішаний по обох боках грудей сталінськими орденами мистецький керівник, будуть трубіти, про великі досягнення совєтського мистецтва, про найбільший у всьому світі „московський художній театр" і про найгеніяльнішого режісера світового театру Сталіна і вірного його ідеям талановитого учня Станіславського, що своїм методом „фізичної дії" виховав усіх акторів світу, в тому числі і харківський театр Шевченка. Мистецький керівник і усі актори ще раз зложать присягу вірности системі Станіславського, чи пак — Сталіна і при тій нагоді ще раз проклянуть „ворога народу" Курбаса так, як досі по російських церквах там і тут на еміґрації раз на рік проклинають ще й нині Івана Мазепу!

Автор цих рядків дякує Всевишньому, що його спас від участи у тому „ювілеї" і, що він у вільній країні, у вільній газеті може схилити голову, згадуючи вірного сина українського народу Леся Курбаса і так відмітити тридцятиріччя з дня заснування театру Березіль.

* * *

У бурхливі революційні роки, у часах великих визвольних змагань у буйних днях громадянської війни — здавалось „Музи повинні були б мовчати"... але наперекір цій античній приказці, у Києві, у тому часі, повстав „Молодий Театр", що в ньому Лесь Курбас започаткував новий театральний етап. Його постава „Царя Едіпа" — Софокла, а пізніше „Гайдамаків" — Шевченка були предтечею нової славної сторінки в історії українського театру, на якій золотими буквами вписане слово: „Березіль"!

Цими двома п'єсами (із числа багато інших постав репертуару Молодого Театру) Лесь Курбас накреслив оригінальні контури форм нового, модерного українського театру. Ні жорстокі ворожі наступи на молоду українську Республіку, ні большевицька окупація із ленінсько-сталінським терорним режимом не змогли вже зупинити того творчого театрального паростку, що його викультивував небуденний талан Курбаса.

Невеличка група акторів, на чолі із Л. Курбасом, що їм пощастило зберегти свої голови у тих руїнних роках, ті, котрих не подолав голод у 1921 році, вернувсь із Умані де під опікою ще незліквідованої тоді большевизмом Української Кооперації, продовжували свої експерементальні студії, — у місяці березні 1922 року заснували „Мистецьке Об'єднання „Березіль". Це були тільки перші роки большевицького панування на всіяній повстанськими загонами Україні і комуністи-окупанти були ще не в силах подолати усі ділянки революційної стихії віками поневоленого народу.

Лесь Курбас був овіяний романтикою національної революції 1917 року. Під впливом норвезького поета-філософа Б'єрнсона, котрий в одному своєму вірші оспівав місяць березень як місяць перелому, місяць весняних поривів, в якому гине старе і пробуджується нове, назвав Курбас мистецьку організацію „Березіль". Ця назва стала згодом символом, котрого Курбас не дозволяв змінити, доки його самого не змінили...

„Мистецьке Об'єднання Березіль" було не тільки театральною організацією. У цьому Об'єднанні згуртувались режисери, актори, малярі, письменники, поети і драматурги, мистецтвознавці, критики, композитори, ба навіть вчені філософи-психологи. Крім п'яти театральних майстерень у Києві і на провінції де вишколювано сотні нових театральних мистців усіх спеціяльностей і перевишколювано багато відомих старших акторів дореволюційного театру, у майстернях-лабораторіях велись досліди над театром для села, для робітничих клюбів, для дітей шкільного і дошкільного віку. Тут виготовляли репертуар для тих театрів, художники проєктували сценічні оформлення, відповідні до умов тих театрів. Тут зародився український театральний музей, театральна бібліотека і перший театральний журнал.

За перші чотири роки існування і праці „Березіля", усі ці майстерні і лабораторії виховали не тільки високоякісних акторів, режісерів і художників, але й поява нових театрознавців і таких драматургів, як Куліш, Дніпровський, Ярошенко, Мамонтів, Микитенко і багато інших була логічним вислідом ініціятиви і творчої діяльности Леся Курбаса.

Здобувши і закріпивши свої мистецькі позиції у російській кріпості бувшому соловйовському театрі у Києві, у 1926 році „Березіль переїхав у тодішню столицю Харків і став провідним театром України.

(Закінчення на стор. 3.)

Олег Лисяк

ГОЛОВНА ЗБРОЯ — ЖАХ

Недавно відбулись найбільші після II. світової війни, в історії т. зв. „Совєтського Союзу", маневри Червоної Армії. Маркантно, що ці маневри відбулись не деінде, а якраз на території Білорусі і України. Маневрами що проводились в температурі 20 степенів морозу (Цельзія) — керував не хто інший, як колишній „визволитель" Західньої України з часів 1939 р., маршал СССР — Семен Константинович Тимошенко.

Маневри були незвичайно характеристичні і виявили, що теза „елястичної війни", яку застосував вже раз Тимошенко підчас другої світової війни, здобула собі остаточно сильну позицію в військових кругах СССР. Ця теза, змодифікована дещо під впливом часових успіхів, які мали німці з їх опанцереними групами та „їжаковими" позиціями — вплинула як константна стратегічна теза вже в осені 1945 року. Її речником був якраз маршал Тимошенко і він виклав тоді головні її пункти на військовій академії ім. Фрунзе. Ця теза, мала в своєму заложенні повну самостійність і самовистачальність даної військової групи, яка на даній території має вести „свою власну" війну. Однією із експериментальних лябораторій цієї стратегії був фінляндський фронт зимою 1940 року, де ленінградська військова округа вела „свою власну" війну проти Фінляндії. Щоправда, висліди цього експерименту захоплюючі не були.

В останніх маневрах, на терені УССР і БССР, про які ми згадували на початку, стратегічне заложення було таке: повністю самостійна і ізольована з флангів і з заду панцерна військова група, що складається з панцерних дивізійних з'єднань натрапляла в повному маршовому темпі на ворога, що наступає з заходу. Забезпечується ця група на всі боки комбінованими, швидкими розвідчими формаціями.

Тактика нагадує зовсім подібну тактику, відому з великих морських битв, включно з аналогією до воєнно-морського з'єднання забезпечуваного винищувачами і торпедувальниками. Підчас маневрів, накази Тимошенка розвивали багатократно формації групи мов вахляр (віяло) до фронтальної, атаки або знов звивали її на подобу опанцереного п'ястука.

Одночасно стало відоме, що традиційні вже в Червоній Армії „Військові Округи" стратили зовсім своє попереднє значення. Вони існують ще, що правда, але вже лише як команди мобілізаційного та постачального порядку, але не мають вже зовсім нічого спільного з оперативними цілями Червоної Армії. До речі, ці зміни не є останньою новістю.

Оперативно розподіляється Червона Армія тепер на сім Військових Груп і то в такому порядку:

Північна група має головну квартиру в Ленінграді. Її оперативне завдання — наступ і оборона в північно европейському і арктичному районі.

Мінськ є головною кватирою західньої групи з оперативним завданням на території: Західня Европа. Головнокомандуючим є маршал Тимошенко, район групи складається з колишніх військових округ Білорусі і Балтики.

Далі є ще південна група (головна квартира в Одесі) оперативний район — Балкан, група Кавказу з гол. кв. в Тифлісі і офензивною метою передньої Азії і група Далекого Сходу (гол. кв. у Владивостоці).

Останньою і найважнішою групою, посередною між азійською і европейською частинами теперішнього СССР — є центральна військова група з гол. кв. в околицях Тули. Її головно командувачем є не хто інший як маршал Совєтського Союзу — Жуков.

Всі ці військові групи, згідно з тезою що її практично задемонстровано на „тимошенкових" маневрах, мають мати у випадку війни повну незалежність і самовистачальність та мають втримувати зв'язок з головним командуванням і генеральним штабом лише подібними засобами як це роблять морські з'єднання, які в засаді є здані повністю на себе.

При цьому, совєти рахуються, на випадок війни і офензивних дій ворога на терені СССР з далекойдучим знищенням їх комунікаційних засобів на широких просторах теперішнього СССР. Оборонні маневри Тимошенка переведено при цьому, якраз на територіях УССР і БССР, себто на невральгічних пунктах Совєтського Союзу. Нема сумніву, що передбачливе совєтське командування взяло до уваги і майбутні дії УПА в часі війни, і тут прийдеться нашій Повстанчій Армії перенести ще неодин важкий удар, перед остаточною поразкою большевиків, перед якою не може їх врятувати ніяка модифікована стратегія чи тактика чи на випадок оборони чи нападу.

Що росіяни готовляться не лише до оборони, але вперщу чергу якраз до нападу, свідчать останні відомості, зібрані контррозвідкою головної кватири ген. Айзенгавера. На підставі зібраних матеріялів організовано особливу комісію, яка стоїть під проводом полк. Ф. Кіндлі, і яка займається особливо першою фазою майбутньої европейської війни. Полк. Кіндлі спеціяліст психологічного ведення війни, твердить, що війна почнеться посиленими пропаґандивно-психологічними засобами, а щойно опісля дійдуть до слова гармати і бомби. На його думку почнеться так:

Демонстративно і повним шумом і галасом почнеться на правому крилі совєтського фронту марш російсько - польських частин. Бойовими сурмами цього нападу будуть пропаґандивні вигуки польських, російських і східньо-німецьких радіостанцій на всіх західньо-европейських мовах. Одночасно комуністичні аґенти поширюватимуть поголоски про звірства і насильства східніх волків. Вони пускатимуть теж в обіг вістки про вжиття совєтами монгольських відділів.

Можна рахувати з всякою певністю, що наслідком буде необмежена і непогамована нічим струя втікачів, опанованих психозою жаху. Вони затарасують всі шляхи і дороги і внеможливлять будьяку плянову акцію оборонців Европи.

Знавці з головної кватири Айзенгавера вказують ще як на доказ своїх гіпотез, на факт, що якраз так виглядала справа в січні 1945 року, коли командувачем правого совєтського крила в зимовій офензиві був теперішній „маршал Польщі" совєтський генерал Рокосовський. Тодішня совєтська офензива і її пропаґандивні засоби якраз такі самі, як передбачувані тепер — спричинила небачений ніде в історії відплив втікачів, якті повністю паралізували і зробили нездатними до акції німецькі війська, що оперували в цьому районі.

В теперішніх прогнозах европейських стратегів передбачується, що західня совєтська військова група під командуванням Тимошенка чекатиме спершу на вислід пропаґандивної війни і що вона щойно тоді рушить на проходи на Райні, коли покажеться, що пропаґандивно-військові засоби себе виправдали, і, що супроти паралізування оборонних можливостей заходу є шанси зловити в мішок більшість „атлантійських" військ і не дозволити на новий Дюнкерк. Польські вояки мали б тимчасом оперувати в північній Німеччині і Данії.

Останні відомості, які приносить преса, потверджують тези спеціялістів ген. Айзенгавера. З великим шумом повідомляється про перекинення на захід 35 польських і совєтських дивізій, та про будову становищ польської артилерії вздовж Ниси аж до Щтетіну.

Чи то має значити, що це вже справді п'ять хвилин до 12?

ДУХОВИМИ ШЛЯХАМИ ТРЬОХ ПОКОЛІНЬ

(Із звідомлення голови Наукового Т-ва ім. Шевченка в Америці на річному публичному засіданню в Ню Йорку, 9 березня 1952).

2)

Наукова праця йшла не тільки в нюйорському центрі, але також по наших клітинах в других осередках Америки.

Літературознавча Комісія у Филаделфії працювала під таким проводом: д-р Михайло Тершаковець — голова, Володимир Дорошенко — містоголова, проф. Богдан Загайкевич, доц. д-р Григор Лужницький, Богдан Романенчук та Богдан Кравців. Комісія об'єднує 15 дійсних і звичайних членів. Вона мала в 1951 році сім наукових засідань.

Комісія Новочасного Громадянства в Щікаґо стояла під таким проводом: проф. Ілля Витанович, голова, проф. Закревська, містоголова, д-р Шумелда, секретар. В 1951 році відбулися три наукові засідання, на яких були реферовані теми з української економії, соціології та географії.

Краєзнавча Комісія в Дітройті стояла під проводом таких осіб: д-р Мирон Дольницький, голова, проф. Іван Розгін, Атанас Міллянич, Петро Біланюк. Дійсний і звичайних членів 8, членів-прихильників 11. Ця клітина НТШ плянує зорганізувати в Дітройті Український Народний Університет.

В Ню Йорку працює Комісія Права та Суспільних Наук під проводом д-ра Матвія Стахова. Комісія об'єднує 15 членів. Відбула три наукові засідання.

Економічна Комісія, заснована на початку 1952 р. працює під проводом проф. Миколи Величківського як голови і таких членів: праф. Кабачків, Лев Попович, Іван Жук. Комісія досліджує зокрема совєтське господарство в Україні. Відбула досі два засідання.

Переходячи дальше у своєму звідомленню з праці Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, хочу заторкнути справу Дому Української Культури. Від двох років поставило собі НТШ в Америці завдання набути постійне гніздо для української науки, а навіть ширше ніж науки, бо для української культури, в Америці в місті Ню Йорку.

Після зруйнування 79-літніх надбань НТШ на рідних землях, стає конечністю для української науки набуття дому, в якому могла би бути основана: 1) Бібліотека Українознавства, 2) Український Національний Архів, 3) Науково-дослідний та інформаційний Осередок української науки для своїх та для чужих. Якщо це не станеться, всі українські культурні установи занидіють, їх діяльність буде плавати по поверхні та щораз більше затрачувати характер правдиво наукових дослідів.

Ми не знаємо, яка буде доля українських культурних вартостей, загарбаних червоними росіянами на чужині. Вони можуть бути знищені. Тому все, що ще дасться врятувати, треба рятувати та зберегти для наступних поколінь, які нам треба підховати в Домі Української Культури.

При Домі Української Культури міг би бути оснований Університет Українознавства, що є прямо національною конечністю з огляду на український науковий доріст. Якщо наші книжкові скарби, якщо наші архіви, якщо наші твори мистецтва не мають розгубитися на все тільки через недбальство живучого покоління, то в Ню Йорку мусить повстати Дім Української Культури на вільній американській землі, проспособлений зберегти ці скарби українського незалежного духа та української незалежної науки.

На жаль вагу цієї справи краще розумів ворог, ніж український загал. В ході останніх двох місяців в органі американських росіян появилися вже два дикі напади на плянований Дім Української Культури, на Наукове Товариство ім. Шевченка та на саму українську науку. Мимо того всього ми віримо, що справа Дому Української Культури наближається скоро до своєї реалізації і я вірю, що українське американське громадянство зрозуміє потребу цієї установи для життя української нації і Дім Української Культури стане скоро дійсністю.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці зібрало дотепер біля 11 тисячів долярів на цю всеукраїнську ціль. Пожертви постійно напливають. На цю ціль Управа НТШ в Америці відкладає аж 60% з тієї частини Українського Народного Фонду, що призначена українсько американським громадянством на справи культури. Це є велика жертва для видавничої праці НТШ. Ми переконані, що українська наука не може мати солідної підстави, не може мати справжньої свободи та незалежности, не може справді служити визвольній справі українського народу, якщо вона не дістане постійного та твердого осідку, якщо вона не буде спиратися в першу і головну чергу на матеріяльну допомогу самого українського народу. Дім Української Культури саме має стати твердинею Української Незалежної Науки корисної для українського народу.

Останній Четвертий Конґрес Американських Українців вирішив признати на справи української культури десять відсотків всього фонду по відтягненню видатків на адміністрацію. Господарем цього Фонду зробив Конґрес найстаршу наукову установу українського нараоду — НТШ. Тому Управа НТШ вважає своїм обов'язком зложити звідомлення з господарювання цим фондом за останній рік. Громадянство має право знати, чи господар цього Фонду виправдав довіря вложене на нього.

В бюджетовому році Українського Народного Фонду, що саме закінчився 29. лютого 1952 вплинула на руки НТЩ на фонд української культури сума 8,258 долярів.

З тих грошей коло 50 відсотків, тобто половину в сумі 4 тисячі долярів зложено на конто Дому Української Культури. Ці гроші здепоновані на окремій щадничій книжечці і їх не вільно вживати на інші цілі, а тільки на закупно Дому Української Культури, що має служити всім українським культурним установам.

До розподілу остало 4,258 долярів.

Ці гроші розділено в такий спосіб:

700 долярів ужито на закуп цінних документів, вивезених зі Совєтів про голод на Україні. На основі цих документів опрацьовано вже окрему книжку, яка повинна незабаром появитися.

200 долярів (в ратах) одержав Український Вільний Університет в Мюнхені.

300 долярів переказано Українській Вільній Академії Наук в Ню Йорку.

100 долярів виплачено Українському Технічно-Господарському Інститутові (Репрезентація в Америці).

100 долярів одержало Видавництво „Київ" у Филаделфії за видання „Слово о полку Ігореві".

500 долярів видатковано на курси українознавства молоді в Америці. З цієї суми одержали Кур-

(Закінчення на стор. 4)

Інж. В. Трембіцький

БІЛОРУСЬ НА МІЖНАРОДНОМУ ФОРУМІ

(1918 — 1920)

25 березня 1918 р. в столиці Білоруси Менску актом „Третьої Установчої Грамоти" проголошено самостійну і суверенну Білоруську Народню Республіку. Установча грамота висловила кривду, що її заподіяло білоруському народові берестейським договором, і заразом вимагала від білоруського уряду чимскорше ввійти в дипломатичні зносини з світовими країнами, з допомогою яких, можна було б заподіяну територіяльну кривду направити. Грамота домагалася, щоб білоруська держава об'єднала „всі землі, де живе і має чисельну перевагу білоруський нарід".

Звернення уряду БНР про визнання до Української Держави, дало перший успіх. 17 червня 1918 р. до столиці України приїхав посол БНР Р. Скірмунд, якого українська влада визнала дефакто і де-юре. Згодом посла Р. Скірмунда замінив Р. Цвікевіч. Крім посольства, були створені у Києві та Одесі білоруські консуляти.

Російська царська імперія розпадалась. На її згарищах творилися нові держави. На Кавказі постала Грузія, в якій схрещувалися сили центральних і антантських держав. Вислане туди білоруське посольство було визнане урядом Грузинської республіки. Завданням білоруського посольства було шукати зближення з Туреччиною, як також з центральними державами та державами Антанти.

В міжчасі вислано з Білоруси місії на Дон до Ростова, де повстала держава Всевеликого Війська Донського, та консула у Ставропіль, де було багато білоруських вояків царської армії, які хотіли б повернутися додому. Та з Всевеликим Військом Донським якось не було наладнано нормальних відносин і в Ростові перебував лише білоруський консулят.

Революція в Німеччині та в Австро-Угорщині допровадила до того, що вони — вже як республіканські держави — а за ними й Туреччина прийняли посольства БНР і визнали їх де-факто. Одна лише Болгарія не визнала місії БНР. Одначе, голова місії, ген. Голубінцев, не зважайчи на це, виконував свої функції аж до розпаду Білоруської держави, маючи повноваження репрезентації від свого уряду.

Посол БНР в Туреччині користувався вповні дипломатичними правами нарівні з іншими послами, акредитованими в Стамбулі. Був відкритий у Стамбулі від імені БНР і білоруський консулят.

Прага, як центр усього слов'янського світу, завжди приязно ставилась до національно-державницького відродження слов'янських націй. Президент ЧСР, проф. Масарик прихильно відносився до білоруської справи і радо підтримував білоруських політиків у своїй столиці. Чехословаччина була першою державою, яка повстала по розпаді наддунайської монархії, і перша з дунайських країн, яка визнала Білоруські республіку.

Нова польська держава, хоч сама щойно вийшла з неволі, пішла проти волі й прав інших народів, нехтуючи кличі президента Америки Вільсона про самоозначення. В пляні тодішнього польського уряду було відновлення Польщі в кордонах з 1772 року, в яких майже вся Білорусь належала Польщі. Як початок реалізації цієї ідеї, була збройна інтервенція польського маршала Й. Пілсудського, що в 1919 р. зайняв Вильно і частину західньої Білоруси.

В уряді БНР настала криза, що розбила його силу. Група людей висловилась за співпрацю з Польщею. 10. 3. 1919 білоруський міністер Луцкевіч розпочав з поляками переговори. Польща визнала уряд Луцкевіча, призначуючи при білоруському уряді в Гродні, а в 1920 р. в Менську послом проф. Л. Васілєвского. В міжчасі Росія 1. 1. 1919 створила в Смоленську свій уряд БССР. Розгорілася війна за Білорусь.

У цей час в Парижі провадилися безнастанні конференції держав Антанти над долею Східньої та Наддунайської Европи.

Розуміючи вагу цього центру, уряд БНР вислав делегацію до Парижу. Та події на рідних землях змінили ситуацію. Ішла війна за приналежність білоруських земель. Уряд БНР нав'язує співпрацю то з Польщею, то з Литвою. Польща стає гіршим партнером. Щоб скріпити позиції проти Польщі і головно проти Росії, яка всією силою сунула на Балтику, три прибалтійські держави визнали БНР де-факто і де-юре: Литва 1. 10. 10, Латвія 3. 10. 19 і Естонія 10. 10. 19. До Литви виїздить посол П. Кричеускі, до Латвії ген. К. Езавітау, до Естонії Р. Скоутаут. Відбуваються успішні переговори про створення білорусько-латиських військових частин.

Крім цих балтійських держав, БНР визнала де-факто й де-юре також і Фінляндія (15. 10. 19), що мала протиросійське наставлення і симпатизувала всім визвольним змаганням народів Росії. В Гельсінках був акредитований від БНР посол Р. Терещенка.

Зв'язавшись з Фінляндією, як з одною з скандинавських країн, уряд БНР спробував був нав'язати контакт зі старими скандинавськими державами, але ні Швеція ,ні Норвегія не схотіли мати представників БНР, будучи вірними Антанті і боючись Росії. Лише Данія, здається, прийняла дипломатичну місію БНР, визнивши її „потиху".

2-го червня 1920 р. почалися переговори між урядами БНР і РСФСР. Представниками БНР були В. Захарка, а потім А. Варонка. Але домагань російського уряду представники БНР задовольнити не могли, так само, як домагання уряду БНР були неприйнятні для уряду РСФСР

Почалася знову війна, яка закінчилася поразкою БНР та поділом її між Польщею і Росією. Одначе, факт переговорів між БНР, з одної сторони, і РСФСР з другої хоч на короткий час означає визнання де-факто білоруської держави російським урядом у Москві.

Ризький трактат з 18 березня 1921 року припечатав долю державности білоруського народу. Всі пізніші дипломатичні старання уряду БНР та його дипломатичних представництв у столицях Европи вже не мали й не могли мати успіху. Европа переходила до мирного стану, якого хотіли державні мужі світу. Білоруси мусіли погодитися з фактом і чекати нової нагоди для державницького зриву за самостійну, соборну Білоруську державу.

Л. Печинська

НАД ХВИЛЯМИ БАЛТІЙСЬКОГО МОРЯ

Кілька років назад, тут стреміли з води димарі затоплених кораблів, зрушений бетон пристанів був обплетений покрученими дротами, вивернеными з землі рурами й здибленими рейками. Заносило згарищами, трупами, гнилою рибою.

Німці не вміють не працювати. Минуло лише шість років, але мало що пригадує сьогодні про змагання за побережжя Балтику. Тепер знову димляться фабрики заклопотано чахкають потяги, з далеких країн припливають пароплави. Хідниками відродженої пристані бігають діти, з відкритих вікон чути знову музику й знову сміються вечорами дівчата в картатих сукнях.

Спершись на поруччя, дивляться у зелену сивизну хвиль чоловіки. У їхніх обличчях щось спільне, — гострість, кам'яна гострість. Пихкаючи люльками, мовчки думають. Здається, що всі вони думають про одне.

Їхні думи найбільше непокоять, звичайно, Францію й французька преса не перестає писати про них. Зокрема про їхні зусилля зробити Балтійське й Північне море знову німецьким морем.

„Зародок німецької військової фльоти", — так назвав найпоширеніший французький журнал „Франс Ілюстрасіон", — з 16 лютого, — цікаву, багато ілюстровану статтю про те, як Німеччина готується озброїтись і на морі. Німецькі військовики не зложили рук після програння війни, що було получено з втратою великої частини морського побережжя (Східна Прусія, Померанія), але, ще задовго до нарад в Лісбоні, потурбувались про відроджування своєї військової фльоти. Зійшлись, порадились і створили окрему організацію, що має опікуватися „морськими кордонами федеральної республіки". Організація ця вибрала своїм осідком Нойштадт біля Любеку, де розмістилась у будинках б. школи підводної фльоти. Будинки ці, ще частинно зайняті переміщеними особами й втікачами з Польщі, стоять над самим заливом, — звернені до моря недавньої німецької могутности, де тепер панують чужинці.

У вересні минулого року сюди прибули перші шістдесят юнаків, що їх число швидко зросло до п'ятисот. Їхня фльота складалась тоді з трьох рибальських катерів, закуплених за 35,000 німецьких марок. Керує юнаками капітан Кнут, б. командант великого морського з'єднання під час останньої війни. Допомагають йому досвідчені старшини й підстаршини гітлерівської військової фльоти.

Над головним павільйоном казарм лопоче трьохкольоровий федеральний прапор з чорним орлом. На площі вигімнастикувані юнаки роблять вправи з сиґнальними прапорцями, вчаться володіти модерною зброєю, уважно слухають викладів і, — з ранку до вечора, — крокують під спів незчислених німецьких маршових пісень.

З вікон їхніх кімнат видно, по той бік заливу, совєтську зону. А ще далі — невидний Данціґ, і Кенігсберґ, і інші міста, що колись були їхні, а де тепер росіяни й поляки.

Ті поляки, що не усвідомлюють небезпеки від тисячів виспортованих хлопців, що маршують, — однаково завзято, — над Балтійським морем, як і під Альпами. Хлопці співають про далекі морські походи й поглядають на води росіян і поляків. Туди само, куди дивляться посивілі чоловіки з непорушними, кам'яними обличчями, яким не перешкаджає думати крик дітей і сміх дівчат в картатих спідницях.

Над Балтійським морем знову народжуються вітри історії, але поляки, — з самогубною впертістю, — обурюють братні їм народи, — галасуванням про Львів і Вільно.

Славний, але трагічний ювілей

(Закінчення зі стор. 2.)

Мистецький керівник Лесь Курбас — одинокий представник пореволюційного театру, що зумів до 1934 року, до дня арешту — втримати у своїх руках „пальму первенства" і не забрудити своєї української совісті об брудну московсько - большевицьку дійсність. Як не спокушали його представники найвищих партійних і совєтських установ, він гордо і високо проносив прапор українського мистецтва і ні разу не ступив на шлях співпраці з ворогом. Кожна його нова постава, кожна стаття у пресі чи прилюдна доповідь — протиставились вимогам і настановам комуністичної партії і совєтської влади. Ще в 1923 році у своїй програмовій статті у „Барикадах театру" ч. 1. (журнал мистецького Об'єднання Березіль) Курбас писав: „несучи світло, запалюючи до діяльности у постійній боротьбі з інертністю і міщанством... - Березіль не будує комуністичної культури і не будує комуністичного театру, хоч тих, хто займається такими забавками і метафізикою, з ними зв'язаною, приймає у своє коло"...

Курбас тієї власної настанови дотримувався до останніх своїх днів у „Березолі".

За наступних сім років існування Березоля у Харкові т. є до заслання Курбаса і до зміни назви Березіль, у цьому театрі проведено неізмірну працю з розбудови культури і техніки українського театру. У цій ювилейній згадці — годі накреслити характер і розмір тієї гіґантської роботи цього майстра. Сподіваємось незабаром це зробити в окремій монографії, сьогодні можна тільки відмітити, що Курбас створив модерний український театр, дав нового актора і режісера тому театрові і виростив ціле покоління драматургів. Не дивлячись на те, що сьогодні ім'я Курбаса небезпечно в Україні голосно згадати хіба лиш „злим словом", але результатами його таланту користуються не тільки колишні учні, але й ті нині конюктуристи, які ніколи не могли досягнути курбасівського плеча. Проглядаючи совєтські газети і журнали за останні 20 років — можна побачити, скільки із сталінського мішка посипалось орденів, звань і премій на тих карієристів, які не полікувались оплюгавлювати ім'я найбільшого мистця українського театру, хороброго і вірного воїна українського відродження — Леся Курбаса.

Але даремні їхні зусилля... Сьогодні у тридцяту річницю з дня заснування Березоля — сміло можемо заявити усім ворожим стихіям, що ім'я театру „Березіль" і його творця: артиста українського народу Леся Курбаса — буде вічне у народній пам'яті.

Пам'ятник на могилі Гол. Отамана Симона Петлюри в Парижі

Справа побудови пам'ятника на могилі Гол. Отамана С. Петлюри дивним збігом обставин не викликала майже ніякого зацікавлення ні в пресі, ні, — що дивніше, — серед українських мистецьких кругів. А справа поважна. Має бути поставлений пам'ятник останньому голові української держави — до того в духовій столиці Европи — Парижі.

Думка про пам'ятник зродилася в Бельгії, весною 1949 р. — а започаткував її п. Павло Чепік. Він, побувавши в Парижі, відвідав могилу Гол. Отамана і, як розказував пізніше, не міг утриматися від сліз, що могила голови нашої держави находиться в такому жалюгідному стані — звичайнісінька сіра плита і більш нічого. Повернувши до Бельгії, п. Чепік взявся зразу до праці. Зорганізував комітет. Почалася збірка грошей в Бельгії й інших країнах. На половину 1951 р. зібрано вже близько мільйона французьких франків — себто понад 2,800 долярів. Найбільше зібрала наша громада в Бельгії. Комітет оголосив у пресі декілька комунікатів-звідомлень а також заклик-конкурс на виготовлення проєкту пам'ятника. На жаль, прислано тільки один проєкт— але і той не був прийнятий.

Тоді комітет звернувся за проєктом до одного архітекта в Німеччині. Він його виготовив, але виїжджаючи до Америки не зміг зробити макету. Почалися поправки, а все з боку людей нефахових у цій ділянці. Таким способом зліплено кінець-кінцем якийсь сумнівної мистецької вартости проєкт і як я чув, цей проєкт мав бути відданий до виконання якійсь французькій фірмі в Парижі.

З вище сказаного виходить, що комітет побудови пам'ятника зробив велике діло. Але комітет не звернувся в справі виготовлення пам'ятника до компетентних чинників чи осіб.

Побудова пам'ятника голові держави не є справою одного гуртка чи групи, а всіх українців по всій землі сущих. Крім того треба зазначити, що сл. п. Гол. Отаман С. Петлюра є героїчною постаттю в українській історії, а не лише головою держави в роді рядового президента Франції чи Швайцарії.

Побудову пам'ятника треба віддати нашим центральним громадським установам — зокрема мистецьким, які, в порозумінні з п. Ольгою Петлюровою, напевно зуміють завершити цілу акцію.

В. Жовнір
б. голова Союзу Українців Бельгії

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З Шевченком проти московського імперіялізму

Під таким гаслом філія ДОБРУСУ в Ню Йорку 9-го березня влаштувала академію, присвячену пам'яті великого поета-пророка Тараса Шевченка.

„Борітеся — поборете, вам Бог помагає" — таке гасло зустрічало кожного, хто прибув на цю академію до залі Православної Церкви. Ці запальні пророчі слова невмирущого генія української (та і нетільки української) душі наповняють новою енергією серця всіх його земляків, та закликають до дальшої боротьби за свою волю і правду.

Після вступного слова п. Саливона, хор православної Церкви під керівництвом проф. Завітневича виконав „Заповіт".

Доповідь „З Шевченком проти Москви" виголосив член Головної Управи ДОБРУСУ п. Василь Завітневич. В своїй майже годинній глибоко опрацьованій доповіді проф. Завітневич насвітлив три періоди української історії: доба до Шевченка, доба Шевченка і доба після Шевченка аж до наших днів. Доповідач яскаво змалював нашого Генія як носія української самостійної держави „в своїй хаті своя правда", і як палкого революціонера за цю ідею, що буде завжди прикладом всіх поколінь нашого народу. Особливо в теперішню пору духового двобою між російським імперіялізмом та українською ідеєю Шевченка для нас є невичерпане джерело, з якого наповнюються всі клітини ідейної боротьби. І це добре розуміють російські кола тому удаються до всяких навіть обурливіших метод. Доповідач на прикладі показав як ці білі імперіялісти, щоб затьмарити образ Шевченка як ненависника гнобителя — російську імперію, — перед колами еміґрації та намагаючись ріжними засобами затягнути в свої тенета мало свідомий елемент, друкували на сторінках своєї преси неіснуючий вірш Тараса Шевченка, в якому він ніби хвалить двохглавого орла, що він визволив наш нарід. Доповідач назвав таку провокацію негідною жадної критики.

Художня частина академії була виконана силами членів ОДУМУ та солістами з хору Укр. Православної Церкви. З окремих точок слід відмітити сольоспіви баритон А. Дикий — „Ой Дніпре", тенор п. Пушкарський — „Думи мої, думи мої", сопрано О. Богданова, тенор В. Бакум.

З деклямаціями виступили члени ОДУМУ п-нна Вікторія Шпехт, Микола Дзябенко та мелодеклямація панни Шпірук. З зворушеним почуттям присутні прослухали „Посланіє" — Дзябенко та „Гамалія" — В. Шпехт які своїм мистецьким вмінням до сліз багатьох розворушили словами поета.

За закликом присутнього на академії митрофорного протоєрея о. Весоловського присутні склали добровільні датки на видання матеріялів про Вінницю.

Національним гимном у виконанні хору та всієї залі закінчилася вдало переведена академія.

В. Новицький

● През. Труманові закидає просовєтське наставлення в 1945 р. сен. Гомер Кейпгард, республіканець з Індіяни. Він каже, що з кінцем війни Труман більше боявся Франції й Англії ніж Росії.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ВІДГУКИ ДНЯ

БІДА З ВОЛЕЮ

Америка — край вільної волі, вільної совісти, вільної конкуренції і тому подібних вільних благодатей. Тим можна собі пояснювати небувалий в історії людства розквіт, розвиток і добробут цієї країни.

Приїхав — кажім — хтось, голий як турецький святий, взявся — приймім — чистити черевики, чи продавати часописи, а за кілька років — він має вже фабрику взуття, чи фабрику паперу, а за кільканадцять мільйон долярів.

Не кожний чистій черевиків, чи продавець часописів стає мільйонером — це правда, але в Галичині, ба навіть у цілій Україні, і такого рідкого випадку не бувало.

Але не про те йде. Воно так тільки на доказ, скільки тут доброго, скільки можливостей і перспектив для чистіїв черевиків, продавців часописів та інших „клінерів".

Я хочу сьогодні сказати, що тут є злого, навіть дуже злого. Не кажу про повних чи півавтохтонів, не кажу про різні народи, що напхались сюди, а про нас, про українців (без уваги на Збруч!).

Щось із нами не є в порядку.

На національні цілі складки впливають слабо, на концертах, вічах, забавах — публіки небагато, клюби хіба раз у тиждень наповняються трохи, українські школи ледве животіють, книгарні ледве дихають, часописи щораз проголошують кампанії то на передплатників, то на пресовий фонд, театральні ансамблі розлітаються, ще тільки церкви мають більшу фреквенцію і то переважно перед церквою, на вулиці . . .

Думав я над тим усім, прослідкував, застановлявся, де причина цього лиха.

Може замало реклями? . . Ні! . . Може забідний народ? . . Ні! . . Може люди перемучені працею? . . Теж ні! . . Може установи непотрібні, може імпрези слабі, може часописи нецікаві, може школи недобрі? . . Ставив я собі багато таких „може", але на кожне відповідав: ні!

Яка ж причина цьому і де шукати засобу на зараду лихові?! .

Врешті прийшов я до переконання, що тут виновником, ніхто інший, тільки американська конституція. Так, Шановні Читачі, конституція. Ота славна, американська!

Вона нам на все дозволяє. І на збірки, і на імпрези, і на часописи, і на книгарні, і на клюби, і на театри, і на школи. Роби, каже, що хочеш, тільки плати податок, не шкодь державі, і не докучай сусідам.

Жахлива річ!

Уявім собі, що в Америці не все для українців заборонене, а бодай, як не заборонене, то є вказівки для поліції: робити трудноші.

Що тоді було б?! .

Складки на національні потреби — плили б рікою, залі на імпрезах — тріщали б, часописи відкидали б передплатників, бо не могли б надрукувати стільки примірників, до школи тяжко було б дістатися, а в школі вчили б таки зовсім серйозно української мови.

Мало того! Хто знає, чи вже досі не стояв би величавий Народний Дім у Ню Йорку!? .

Не штука — скаже хтось — вишукати корінь лиха, але як його вирвати?

Отже на мою думку вирвати цей корінь можна тільки одним способом.

Останніми часами ми прихилили до себе кілька поважних сенаторів і конґресменів. Треба просити їх, щоб вони настояли на поправку американської конституції: „Забороняється українцям. складки, імпрези, школи, будову Народних Домів, а навіть їх мову".

Отоді бухнуло б українське життя, як пожежа на степу.

А так — тільки димиться!

Чому? Бо все вільно! . .

Галактіон Чіпка

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

ШЕВЧЕНКО ПО-ЧУВАСЬКИ

Чуваський народ, — запевняє „Р. У." з 14. 2., — з великою любов'ю вимовляє ім'я геніяльного українського поета Т. Шевченка. Твори безсмертного Кобзаря з захопленням читають у Чувашії . . . А тому совєти вирішили дати чувашам „яскравий большевицький" образ поета й приступили до дублювання свого кольорового фільму „Тарас Шевченко" чуваською мовою. „Поява фільму чуваською мовою — велике свято для Чувашії, яка завдяки великому російському народові знайшла щастя і свободу . . ."

(„У. Д.")

● Приватні листи й документи сен. Артура Ванденберґа почав друкувати щоденник Ню Йорк Геральд Трибюн. У них можна дочитатися, як колишній ізоляціоніст став американським „інтернаціоналістом".

• РОЗШУКИ •

Односельчан села **Дори** (б. Яремча) пошукує о. **Ярослав Свищук.**
Адреса:
Rev. YAROSLAW SWYSHCHUK
518 Virginia Street
St. Joseph, Mo.

Пошукую 1. **МИСЬКА ГРИЦЯ** з села Максимовичі, пов. Самбір, Галичина. 2. **АПОСТОЛА ТИМКА** й його сина **Йосифа Апостола** з села Пяновичі, теж Самбірського повіту. Ці люди виїхали з дому до Америки в році 1914 і їхня адреса невідома. Їх шукає **Михайло Мисько,** син Михайла з села Максимовичі. Їх самих, або всіх, хто про них знає дуже прошу подати вістку на адресу:
MYCHAYLO MYSKO
c/o E. Jackson
R. D. 12, Waverly, N. Y.

Пошукую **СТЕФАНА КУРЕЛУ.** Хто знав би про нього або він сам, прошу голоситись до:
KATERYNA SKAPA
Hostel Wing
Leighton Burzard Bed's
England.

Брата **Василя,** двоюрідного брата **Дмитра** та знайомих із села Острівця, пов. Коломия пошукує **ПЕТРО ТИМКІВ.** Писати на адресу:
PETRO TYMKIV
103 Augusta St., Hamilton, Ont.
Canada.

Пошукую дітей по померших сестрах, **Анні Дворянин,** з роду Опар і по **Теклі Закутинській** з роду Опар з села Джорджов, пов. Ліско. Покійні перебували в Ньюарку, Н. Дж. Хто би знав про них або вони самі, прошу зголоситись до **John Opar, 1020 Scott Ave. Jeannette, Pa. Tel. 2052 W., Jeannette, Pa.**

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Духовими шляхами трьох поколінь

(Закінчення зі сторони 2)

ок в Ню Йорку 400 долярів (у двох ратах), по 50 дол. одержують подібні курси у Филаделфії та в Ню Гейвен.

100 дол. вислано до рук п. Розалії Винниченко на збереження літературної спадщини письменника Володимира Винниченка.

50 дол. виплачено Українській Секції Американського Товариства вчителів слов'янських мов, щоб уможливити українським вченим участь в конгресі американських славістів в Дітройті.

35 дол. ужито як допомогу на кошти видання публікації про українську історичну науку на Конгрес Американських Істориків в Ню Йорку.

20 дол. заплачено адвокатові в Ню Йорку за допомогу в реалізації почину загально-національного значення.

200 дол. виплачено Об'єднанню Українських Мистців в Ню Йорку на кошти влаштування української мистецької виставки.

50 дол. вислано важко хворому історикові, дійсному членові НТШ д-рові Борисові Крупницькому в Німеччині.

500 дол. вислано Централі Н. Т. Ш. в Европі на видання.

Таким чином роздано:

4,000 дол. (47%) відложено на Дім Української Культури, 2,355 дол. (28%) науковим, освітнім, мистецьким установам, школам, 500 дол. (6%) Централі НТШ на видання. Для НТШ в Америці — господаря Фонду остало 1,403 дол. тобто не цілих 18%.

Надвишка, що ще впливає з УНФонду буде перенесена в цілості на Фонд Дому Української Культури, щоб осягнути 60% тої частини Фонду, що призначена на справи культури.

Закінчуючи наше звідомлення, ми підкреслюємо перед українським американським громадянством, на якого підтримку рахуємо, **засади, яких НТШ у своїй діяльности буде триматися.** Ми одідичили духову спадщину трьох поколінь українських вчених та відчуваємо на наших плечах тягар відповідальности, щоб ці духові таланти не змарнувати, але їх зберегти, помножити та збагачені американським досвідом принести на вільну рідну землю.

Ми визнаємо засаду що українська наука має бути правдивою наукою, отже творчим науковим дослідом. Це є напрямні надані українській науці нашими великими предками такими, як Михайло Грушевський та Іван Франко. Українська наука мусить бути строго об'єктивною навіть тоді, коли видавалося б, що наукова правда некорисна для політичних інтересів нації. Та це тільки позірно так може часом видаватися, бо на ділі правда ще ніколи ніякій нації не пошкодила.

Українська наука в ділянках історії та літератури мусить бути тяглим продовжуванням вислідів трьох українських вчених поколінь отже мусить бути своєю традицією українською наукою. В ході останніх сто рокі звударялися різні наукові погляди на підставові питання історії, мови і літератури та духовости українського народу. Українська наука трьох останніх поколінь створила вже певні засади української науки, які науково доказані й обґрунтовані понад всякий сумнів. Теоретично вільно квестійонувати кожну наукову правду, але практично жаден нарід не допустив би до нарушування встановлених підстав свого власного національного існування, зокрема в такі часи, коли вирішується толя нації.

Хіба ж найшовся б нині в Америці вчений, що квестійонував би американський патріотизм Джорджа Вашинґтона та вишукував в ньому нахили до капітулянтства перед Англією?

Мимо свого об'єктивізму, українська наука має довг перед своєю нацією, вона має довг перед країною, в якій найшла спокійне пристановище, Наука може й повинна бути строго безсторонна, але в такі часи, як нинішні, вона мусить займатися актуальними темами та опрацьовувати питання з практичною ужитковістю для нації в сьогоднішний час. І вчений мусить розуміти, що на ньому тяжить супроти нації такий самий обов'язок як члена УПА служити народові. Українська наука, організована НТШ, цей обов'язок супроти українського народу сповнить. Вона виконає свій обов'язок у відношенні до гостинної американської країни та стане лучником поміж приязними американською та українською наукою.

НТШ свідоме, що несе на собі печать духа наших великих українців Грушевського і Франка. Вони надали українській науці печать свого духа і з того їх духа печаттю ми хочемо збагачені вернутися на вільну українську землю.

(Закінчення).

Шукають Своїх Рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках була надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

Зголошуючись на розшуки, не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАД-Комітету, адресу якого подано при кінці.

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

20139 Марія Голомша зі села Гребенів, пов. Стрий тітку Фенну Бежебу з Тухлі, пов. Стрий, вийшла заміж за Кіндрата Богуляник зі села Беренес.

20140 Теофіль Поляк, син Катерина з Додков тітки Анни з Додків Лаврон, доньки Андрея і Теклі Міхальчук Додек зі села Щуровичі, пов Радехів.

20141 Федор Яковлів сестру Варю Боднар, що вийшла замуж в Австрії й в 1950 р. виїхала до ЗДА.

20142 Микола Федуняк, син Ілька і Олени сестру Марію Федуняк зі села Опари, пов. Дрогобич.

20143 Михайло Шумила, син Леся і Пелагії з дому Гамілка стрийків (братів батька) Юрка і Василя Шумила з села Чорна, пов. Ліско, які виїхали до ЗДА в 1912 р.

20144 Теодор Зельман знайомих Славка Білого і Стефана Гусака, які прибули до ЗДА в 1948.

20145 Михайло Пак земляків Івана Шедного і Дешка зі села Чуква, пов. Самбір.

20146 Татяна Павлишин, доньака Анни, вуйка Івана Павлишин і Ксеню з роду Павлишин.

20147 Микола Дзіоба, Сновичі, пов. Золочів вуйка Петра Дзіобу, який виїхав до ЗДА в 1924 р.

20148 Андрій Пилиш, син Петра із Воливця, пов. Горлиці Стефана Шкільбу і кревних.

20149 Марія Шарінгаль, донька Матвія брата Михайла, який виїхав до ЗДА зі села Тернова Вишка, пов. Турка.

Голоситися до:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U.S.A.

ТАРЗАН, ч. 2799. В обіймах.

AGAIN THE GIANT SIMIAN RUSHED, WITH GREAT HAIRY ARMS REACHING FOR THE BONE-CRUSHING EMBRACE THAT WOULD SPELL DEATH FOR THE MAN-THING.

DODGING, TARZAN SPRANG BENEATH A SWINGING ARM AND, BEFORE THE BRUTE COULD TURN, LEAPED UPON HIS BACK.

IN A FRENZY OF RAGE, GOOM SPUN ROUND AND ROUND, CLAWING FUTILELY TO RID HIMSELF OF HIS CLINGING FOE.

Знову великан малпа кинулася, щоб великими волосистими руками виконати костиломне обняття, що означало б смерть для людини.

Хитруючи, Тарзан скочив попід розмахненого рукою і, заки тварюка могла обернутися, вискочив на її спину.

У божевіллі-люті Гум крутився навколо, марно витягаючись, щоб звільнити себе з обіймів ворога.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1952 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

З'організовано нові відділи ч. 479 у Филаделфії, Па., та ч. 480 в Торонто, Онт., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Воргач Патриція, Гопій Анастазія, Лучковська Дорота.
В. 8. Глушко Дмитро.
В. 12. Гаврилюк Теодор, Кузьма Орест, Лучкан Володимир, Євдокія; Саляк Володимирр.
В. 13. Нагумик Юлія, Слободян Филип.
В. 15. Білинська Меланія, Кіцила Софія, Семців Борис.
В. 20. Глова Григорій, Полох Михайло.
В. 26. Кобзяр Іван В., Ольга; Стецюк Марія.
В. 27. Рубель Володимира, Яворський Віктор, Іванна.
В. 33. Демкович Степан, Іванна; Деркач Іван, Марія, Антін, Анастазія.
В. 45. Клебан Ілько, Параска; Соболь Іван; Кушнір Василь, Віра; Четирко Михайло, Марія.
В. 48. Шепко Іван.
В. 57. Кершньовський Іван, Піщук Тетяна.
В. 58. Каралюп Василь, Левуш Василь.
В. 60. Марціновська Марія О.
В. 65. Гинда Михайло.
В. 69. Осевенко Міллі, Єдинак Єва.
В. 72. Юськевич Степан.
В. 75. Якимович Стефанія.
В. 83. Коваль Василь, Надія.
В. 91. Вишотицька Стефанія.
В. 93. Скрабоня Лука.
В. 94. Гірич Людмила, Глива Іван, Гусак Катерина, Джеріс Розбел, Михайлюк Олекса, Євгенія; Оленич Григорій, Пержович Іван, Ротко Іван, Ткач Микола, Юлія.
В. 97. Кузик Іван.
В. 102. Давидович Євгенія.
В. 105. Жилавий Ізидор, Іванна.
В. 106. Винярська Параскевія, Волянщк Іван, Лис Антін, Магур Антін, Іванна; Петррик Степан, Марія; Попель Олекса, Проць Ніна, Степан; Семерак Володимир, Марія; Ямняк Микола.
В. 112. Качмарик Доріс, Скрован Анна.
В. 114. Репа Корній, Єва; Удовиченко Вернер, Григорій, Гільдегард.
В. 115. Гудз Степан, Стефанія; Допілка Марія, Дмчишин Іван, Марія; Коваль Анна, Коцюруба Василь, Катерина; Миронович Павло, Катерина; Опришко Марія, Печенюк Василь, Анна; Сміщко Микита, Анастазія; Содук Василь, Стригун Володимир, Цуняк Онуфрій, Анна; Харліковський Василь, Ядвига.
В. 127. Вурий Мирон, Дроздовський Іван, Анна; Камад Володимир, Олександра; Кравець Іван, Павлина; Фарима Катерина, Юрків Тимко, Текля.
В. 128. Зазуляк Дмитро, Людвіка.
В. 130. Швець Михайло, Іванна.
В. 139. Войчук Петро.
В. 142. Гиля Павло, Павлина; Левчак Льорета.
В. 147. Котик Осип.
В. 155. Галушка Дмитро.
В. 156. Матвієвський Степан.
В. 158. Клован Наталія, Костів Данило.
В. 160. Сенчишин Теодор, Антоніна.
В. 161. Гутман Рой, Мейкер Михайло, Тиро Роза, Федуска Василь.
В. 164. Вендіті Анджельо.
В. 165. Купа Степан, Корнова Бернардина.
В. 171. д-р Політило Юліян.
В. 176. Пивоварчук Зофія.
В. 179. Стефанишин Юрій.
В. 180. Генет Стефанія О.
В. 182. Макаренко Ігнат, Пріська.
В. 184. Динька Марія.
В. 189. Деменчук Олекса, Люба; Мартиневич Іван, Міклер Михайло.
В. 194. Кліщук Василь, Лісовесь Семен.
В. 196. Нинька Іван.
В. 204. Менцінський Орест, Оршуляк Юрій, Юхимів Микола.
В. 206. Пасічник Трохим.
В. 211. Карпів Станислав.
В. 212. Кудлак Олена.
В. 215. Савчишин Степан С., Цибульський Василь.
В. 217. Довголуцький Михайло, Варвара; Погорецька Наталія.
В. 218. Прохницький Іван, Анна.
В. 220. Ковальчик Степан, Перун Катерина, Цюпа Євстахій, Марія.
В. 221. Довгошия Гаврило, Ніна; Николишин Михайло, Пругло Семен, Марія; Стаюра Володимир, Танасевич Осип, Шийка Степан, Євгенія.
В. 230. Маско Агнес.
В. 233. Шевчук Теодор, Осипа.
В. 234. Богонюк Іван, Анєля; Задорецький Михайло, Курівчак Євген, Осип; Попадюк Степан.
В. 239. Антонів Олекса, Анна; Войтович Марія, Гайнус Михайло, Гундерук Петро, Катерина; Москалюк Григорій, Катерина; Стасюк Михайло, Шаршаневич Зеновія, Шевчук Марія.
В. 245. Палажій Роза.
В. 248. Макс Єлисавета.
В. 260. Бортник Богдан, Олена; Кондзьола Володимир, Емілія; Корженівський Орест, Петро, Роман, Ярослав, Домініка; Мацкевич Василь, Ніна; Маціборський Петро, Параска; Павлів Анна.
В. 266. Камінський Іван, Пукало Дмитро.
В. 270. Домбровський Честер.
В. 276. Грицковяк Ліза Л., Сковський Володимир.
В. 277. Вундзяк Іван, Сальомея, Теодора; Васильків Анна, Ковальська Олена, Романків Степан, Олена; Струк Андрій.
В. 280. Жила Анастазія.
В. 283. Чоловський Іван С.
В. 287. Руснак Мирон, Ірина; Шнерх Василь.
В. 292. Вілинський Василь, Длугощ Роберт А., о. Княгиницький Ярослав.
В. 293. Донцов Марія, Плохотнюк Емілія.
В. 295. Оркуський Іван.
В. 301. Рогаль Петро.
В. 303. Свіні Юрій.
В. 304. Веркич Олекса, Анна; Дзяма Микола, Розалія; Печончик Ігнатій, Софія; Сенів Іван, Дарія.
В. 306. Габик Микола.
В. 308. Лень Уляна, Троян Петро.
В. 309. Стурц Марія.
В. 310. Ваймак Анна.
В. 312. Корнієнко Іван, Анна; Черник Василь.
В. 316. Левандовська Анна.
В. 317. Ліщинська Катерина.
В. 320. Проценко Христина.
В. 323. Хлистун Иохим.
В. 327. Ганчарів Джеймс, Сагайдачний Петро.
В. 334. Шамрок Мирон.
В. 337. Ганас Олександер, Гулай Роман, Луців Валентина.
В. 341. Манастирський Іван В.
В. 343. Панчишин Катерина, Пухер Анна.
В. 351. Юрович Яків, Анелька.
В. 352. Савчин Анна.
В. 355. Бобела Іван, Анна; Добош Валлі.
В. 356. Хмура Анна.
В. 359. Зелинська Марта.
В. 361. Андрушко Іван, Іванюта Семен, Кроподра Клявдія, Полюга Юрій, Процанин Анастазія, Руснак Василь, Анна.
В. 364. Волощук Олекса, Курочка Михайло, Ксенька.
В. 367. Ціхонь Михайло, Вікторія; Юськім Володимир, Меланія.
В. 370. Кучірка Теодозій.
В. 373. Абрагам Марія.
В. 379. Антоняк Михайло, Євдекія; Винниченко Ольга, Гарбовська Мирослава, Качур Єва, Рибак Стефанія, Сторощак Іванна, Марія; Халюс Анастазія, Строченко Анна, Шевчик Степан.
В. 388. Бережецький Дмитро, Летнянчик Іванна.
В. 394. Чорній Григорій, Гермак Володимир, Федюк Анна.
В. 397. Грабик Орест, Коцюба Іван, Марія; Малюк Михайло, Чайка Іван.
В. 406. Сисак Варвара.
В. 412. Максимів Іван, Жеребний Тимко, Ольга.
В. 414. Луців Роман.
В. 423. Анішевська Петронеля, Бойчук Талайко, Марія; Борух Павло, Зеновія; Заяць Микола, Москальчук Андрій, Мушинський Юрко, Анна; Одарченко Степан, Марія; Панас Роман, Михайлина; Ухин Ельза, Фляйшер Ріта, Якимів Михайло, Катерина.
В. 429. Шпак Осип.
В. 430. Семків Роман.
В. 432. Верига Василь, Кучера Марія, Ратич Михайло, Сенчина Ярослав.
В. 437. Івашко Василь, Мельник Меланія, Рудий Дмитро, Анна; Чорнописький Теодор.
В. 438. Довбенюк Микола, Джус Петро, Гассак Іван, Козак Іван, Хомич Кирило.
В. 455. Івченко Людмила.
В. 457. Греблюк Федір, Катерина; Длябога Осип, Ярослава; Дятелович Ольга, Раїса; Коровицький Іван, Курдидик Ярослав, Осінчук Лідія, Повзанюк Ірина, Приймак Олекса, Олександра; Сегейда Захарій, Чапленко Василь, Шлапак Теодозій, Катерина; Шпетко Микола, Ірина; Шумилович Ірина.
В. 458. Григорович Анна.
В. 465. Гнида Богдан, Кіт Андрій.
В. 466. Максимів Михайло.
В. 473. Івантейко Анна, Калявський Іван, Єва; Колодій Володимир, Лічнер Осип, Макух Іван, Мацелюх Володимир.
В. 479. Весага Тимотей, Марія; Галамай Михайло, Куриляк Михайло, Анна; Міхам Михайло, Обущак Володимир.
В. 480. Довганюк Володимир, Магдиш Іларіон, Самчук Улас, Тагаїв Михайло, Анна; Янішевський Василь, Іван, Ганна; Ярошевич Григор, Антоніна, Ярослав.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Мороз Роман, Островський Володимир.
В. 9. Ліпшак Юрій,* Старовецький Данило,* Михайло,* Анна, Ольга.
В. 14. Гайдучок Лев.
В. 33. Андрушко Григорій.
В. 39. Павлина Володимир.*
В. 40. Гринська Неоніля.
В. 50. Барнай Боніфат.
В. 79. Маселко Роман.
В. 83. Боячук Юрко.*
В. 96. Грицюк Іван, Февронія; Кульчицький-Волчко Фльоріян.
В. 106. Маціюк Іван, Саєнко Григорій, Анна.
В. 114. Козюра Микола, Марія.
В. 123. Гаваніс Емілія, Голдон Дженевів, Дзєцюх Елеонора, Кучвара Марія, Преслок Анна, Пускінайтіс Анна.
В. 130. Мазурок Василь.
В. 194. Д-р Волянський Олег, Волянська Людмила; Петрук Анна.
В. 204. Грицковян Марія, Китай Ольга, Мороз Катерина.
В. 219. Антошик Федір.
В. 237. Герман Степан,* Анастазія; Луцик Ілля А.*
В. 276. Говзяк Павлина.
В. 292. Байкинич Юрко, Горпина; Васильченко Анатоль, Пшеничний Михайло, Марія.
В. 304. Мураль Іван.
В. 327. Чопик Ксеня.
В. 348. Крут Анна, Товарницька Павлина.
В. 361. Винницька Марія, Куниш Роза.
В. 365. Бойчак Михайло.*
В. 372. Мінурка Трохим.
В. 374. Катанський Петро.*
В. 379. Максимонько Пилип М.
В. 389. Бенн Джені.
В. 400. Вус Павло.*
В. 420. Хрущ Павло.
В. 432. Гаврилюк Андрій,* Дружик Іван,* Мішній Павло,* Павловський Володимир,* Попіль Ярослав,* Надя; Сліпецький Михайло,* Фічко Маріян.
В. 439. Борецький Василь.*
В. 441. Олексюк Агафія.
В. 445. Наливай Анна, Сеньків Степпан.*
В. 447. Чипига Михайло.*
В. 456. Божки Михайло.*
В. 458. Дума Андрій.*
В. 461. Федак Сабіна.
В. 464. Сірик Григорій.
В. 473. Мартиник Ольга.
В. 474. Кадило Богдан.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Маселко Роман.
В. 58. Баранський Володимир.
В. 63. Вуйчик Іван.
В. 76. Дорош Михайло, о. Желехівський Богдан, Надя; Найдишак Юрко, Юстина.
В. 94. Борискевич Матвій.*
В. 102. Бурий Тарас.
В. 106. Петеш Зенон В., Юлія.
В. 116. Мізюк Онуфій.
В. 117. Д-р Котик-Степанович Остап.
В. 134. Дзюла Анна, Салій Зузанна.
В. 151. Драбушинець Марія.
В. 163. Нагірний Данило, Петро А.,* Павлина.
В. 170. Сонин Микола, Ангелина.
В. 219. Олгексів Марта.
В. 221. Дахнівський Дмитро, Ігор,* Мирон,* Франя Дахнівська, Мельничин Василь.
В. 233. Осідач Мирон.
В. 264. Салій Анастазія.
В. 271. Валь Петро.
В. 285. Копилка Катерина.
В. 286. Бугель Павло 2,* Марія, Перл; Янкович Микола.*
В. 287. Рак Володимир, Фіяловський-Німців Мирослав Данило.
В. 288. Тачалка Осип.
В. 301. Вереза Антін.
В. 304. Васараб Володимир, Ольга.
В. 307. о. Рудницький Альдо.
В. 345. Кохно Тарас.
В. 348. Періш Тома, Присташ Іван.*
В. 366. Якимів Дмитро, Марія.
В. 375. Демчишин Богдан, Олександер,* Осипа.
В. 379. Дземюк Олекса, Евдокія.
В. 385. Машталір Іван, Анна.
В. 398. Сташків Михайло, Катерина.
В. 420. о. Савка Дмитро.
В. 431. Целюх Степан, Олена.
В. 437. Гнойовий Федір, Кррижанівський Михайло, Марія; Приймак Степан, Текля; Шевчук Фдір, Зиновія.
В. 451. Іванець Іван.*
В. 457. Гаврилюк Наталія, Дятелович Ольга, Раїса; Заклинський Мирон, Івашко Володимир, Кіпа Вадим, Клюковська Марія, Литвиненко Олекса, Сегейда Софія, Спільниченко Алла,* Шумилович Тарас.
В. 464. Чипига Михайло.*
В. 473. Довган Евген.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 114. Зінченко Петро.
В. 140. Терлецький Іван.
В. 158. Олекса Софія.
В. 163. Міщук Андрій.
В. 213. Когут Марія.
В. 221. Боса Ірина, Гординський Степан, Анна; Мигович Василь.
В. 268. Боднарський Федір, Анастазія.
В. 277. Красій Богдан,* Кривоніс Анна.
В. 283. Зановяк Олександеррр,* Троцюк Анна.
В. 287. Цьолко Варвара.
В. 320. Добровольський Мирон, Ярема Казимир.*
В. 345. Кохно Тарас.
В. 353. Куцнір Фдір, Текля.
В. 379. Воловчук Володимир.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Голда Іван мол.,* Мирослав,* Михайло.*
В. 5. Задорожний Володимир.
В. 14. Бондаренко Карпо, Олександра; Добуш Григорій, Галина; Гординський Володимир, Хмілевський Євген.
В. 39. Надвірська Марія.
В. 45. Коломиєць Микола, Чабанюк Михайло.
В. 66. Бабинець Іван.
В. 83. Рабко Василь, Варвара.
В. 85. Матрішіон Анна.
В. 95. Борута Юрій.
В. 105. Нанашко Михайло.
В. 106. Скора Лелія, Токаревич Михайло.
В. 114. Малашук Михайло, Евдокія; Пазій Петро, Попов Гаврило, Соколенко Петро, Щибря Федір, Марія.
В. 127. Дорощак Семен.
В. 140. Терлецький Василь.*
В. 142. Кацюпський Петро.*
В. 156. Мельник Григорій.
В. 163. Олійник Степан.
В. 175. Стеца Іван, Люба.
В. 176. Куйбіда Федір, Марків Микола.
В. 189. Майкович Павло.
В. 203. Гавдьо Наталія.
В. 204. Корецький Іван, Мантика Валентина.
В. 217. Кокодиняк Осип, Некротюк Василь, Олександра.
В. 219. Мурдза Осип.
В. 221. Бовий Василь.*
В. 233. Гавур Марія.
В. 259. Васаган Богдан.
В. 276. Котуля Петро.*
В. 290. Левицький Іван, Софія; Луцяк Василь, Анна.
В. 291. Боржак Карролина.
В. 325. Рєснянський Сидір,* Зоя.
В. 330. Корнят Осип.*
В. 335. Месник Ненсі.
В. 337. Диянтрак Євстахій.
В. 363. Босер Анна.
В. 364. Кунка Микола.
В. 365. Бойчак Верна, Стаппін Максим.*
В. 369. Малий Михайло П.,* Грейс.
В. 379. Дудас Осип, Коваль Марія, Крижанович Микола, Анна; Павлишин Ярослав, Свистун Стефанія, Скробач Іван.
В. 385. Лозова Ольга, Машталір Анна, Мізик Павло, Юлія; Стефанів Михайло.
В. 402. Бойко Анна М.
В. 423. Баслядинський Осип,* Анна; Зелений Семен,* Лукіянів Іван, Марія; Олексіїв Іван, Анна; д-р Пруц Ярема, Сабоста Яків, Марія.
В. 429. Оленик Анна, Подолюк Марія, Подоляк Федір.*
В. 430. Вознюк Федір, Войтович Роман, Гриник Ярослав, Кузьма Михайло, Надя; Манило Іван, Ліда; Томаср Фалина.
В. 432. Андрушко Анастазія, Бульчак Богдан,* Володимир,* Тадей;* Гута Матвій, Довжинська Євгенія Джені, Ковальчук Іван, Костинюк Дмитро 2, Слятер Олена, Смерек Петро,* Стасина Петро, Євгенія; Стибель Михайло В.* Харко Петро.
В. 436. Голіяд Петро,* Ковальський Володимир,* Латин Василь,* Мельник Роман,* Паньків Іван,* Павлина; Шевчук Михайло.*
В. 441. Курило Василь.*
В. 445. Наконечний Михайло,* Шульган Стефанія.
В. 469. Дутка Анна, Ольга.
В. 473. Ловидух Осип,* Катерина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 45. Мороз Осипа.
В. 57. Крижанівський Михайло, Марія.
В. 76. Скробко Олекса, Галина.
В. 79. Маселко Роман.
В. 106. Дахнівський Дмитро, Ігор,* Мирон,* Франя.
В. 132. Манько Андрій.
В. 134. Салій Анастазія.
В. 170. Рак Володимир.
В. 189. Кулик Горацій Орест.*
В. 194. Бугель Павло 2,* Марія, Перл; Дятелович Ольга, Раїса.
В. 203. Мізук Онуфрій.
В. 204. Івашко Володимир, Сергейда Софія, Янюк Мирон.
В. 217. Вах Людвик, Стефанія; Шевчук Федір, Зиновія.
В. 219. Дорош Михайло.
В. 221. Кошилка Катерина.
В. 230. Періш Томан, Присташ Іван.*
В. 234. Дубно Анна.
В. 236. Валь Петро.*
В. 264. Дзюла Анна, Салій Зузанна.
В. 266. Целюх Степан, Олена.
В. 303. Вурик Франко Едвард.*
В. 320. Приймак Степан, Текля.
В. 341. Борискевич Матвій.*
В. 345. Машталір Іван, Анна.
В. 347. о. Желехівський Богдан, Надя.
В. 368. Ільків Володимир Андрій,* Кінаш Петро, Юстина.
В. 371. Олексів Марта.
В. 372. Мінурка Трохим.
В. 375. Бурий Тарас.
В. 376. Береза Антін.
В. 441. Олексюк Агафія.
В. 447. Чипига Михайло.*
В. 455. Гаврилюк Наталія, Заклинський Мирон, Кіпа Вадим, Клюковська Марія, д-р Котик-Степанович Остап, Литвиненко Олекса, Спільниченко Алла, Шумилович Тарас.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 114. Зінченко Петро.
В. 140. Терлецький Іван.
В. 158. Олекса Софія.
В. 163. Міщук Андрій.
В. 213. Полокович Марія.
В. 221. Боса Ірина, Гординський Степан, Анна; Мигович Василь.
В. 268. Боднарський Федір, Анастазія.
В. 277. Красій Богдан,* Кривоніс Анна.
В. 283. Зановяк Олександерр,* Троцюк Анна.
В. 287. Цьолко Варвара.
В. 320. Добровольський Мирон, Ярема Казимир.*
В. 345. Кохно Тарас.
В. 353. Куцнір Фдір, Текля.
В. 379. Воловчук Володимир.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 24. Магун Катерина, Марія П.
В. 33. Трігг Олена.
В. 50. Кобаль Стела, Маковський Осип.*
В. 81. Рогерс Дженевів.
В. 96. Павлович Люба, Михайлина.
В. 117. Карпюк Василь.
В. 140. Терлецький Іван.
В. 145. Крамер Василь А.,* Карло Едвардр.*
В. 149. Домбровська Анна.
В. 150. Ла Гейн Павлина.
В. 158. Симчишин Павло,* Шварц Генрик.*
В. 186. Шубовська Марта.
В. 219. Слугоцький Іван.*
В. 245. Лещук Ірина.
В. 271. Зубрицька Марія.
В. 277. Пашук Василь.
В. 291. Цікоцький Микола.*
В. 301. Чепіль Василь Павло.*
В. 348. Кусалаба Іван.*
В. 350. Вартушак Олександра.
В. 361. Задорецька Віра, Кулиба Дмитро.
В. 371. Трін Анна.
В. 378. Варнщук Роза Марія.
В. 421. Панасюк Микита.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 287. Витіш Федір.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 289. Мишук Іван.
В. 361. Гузар Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 383. Янковська Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ;

В. 11. Васильовська Софія.
В. 62. Мацкевич Андрій.
В. 67. Корроташ Ярема.
В. 74. Ліско Каролина.
В. 76. Фецович Ірина.
В. 89. Спудик Юрій Іван.*
В. 94. Савчук Дмитро.
В. 104. Сидор Роман.*
В. 120. Вац Анна.
В. 121. Олійник Гррригорій.
В. 126. Ткач Михайло.
В. 130. Дацків Василь, Мазурок Василь,* Стець Михайло.
В. 136. Голуб Осип.*
В. 146. Власко Антін.
В. 194. Д-р Вабій Володимир.
В. 199. Сорока Юрій.
В. 204. Коваль Олекса.
В. 206. Бойко Михайло.
В. 209. Миньо Марія.
В. 221. Капустяник Ксеня.
В. 229. Славський Олекса.
В. 234. Фортуна Антін.
В. 258. Джмелик Микита.
В. 276. Сомар Федір.
В. 277. Курко Павло.
В. 291. Чупак Андрій.*
В. 332. Мокринчук Володимир.*
В. 363. Клісон Іван.
В. 364. Кравчишин Григорій.
В. 371. Будник Антонина.
В. 389. Романів Пилип.
В. 432. Воробець Василь, Оробко Семен.*

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1952 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	47,834
В місяці лютім 1952 р. прийнято нових	401
В місяці лютім 1952 р. прийнято наново	78
В місяці лютім 1952 р. прийнято з переступ. листами	85
В місяці лютім 1952 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	23
В місяці лютім 1952 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	48,421
В місяці лютім 1952 р. суспендовано	145
В місяці лютім 1952 р. відійшли з переступ. листами	64
В місяці лютім 1952 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	23
В місяці лютім 1952 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці лютім 1952 р. відійшли зо зворотом у готівці	30
В місяці лютім 1952 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці лютім 1952 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці лютім 1952 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці лютім 1952 померли	38
Разом	304
З кінцем місяця лютого 1952 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	47,117

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А. на $ 250	5
В клясі А.А. на $ 500	63
В клясі В. на $ 750	11
В клясі С. на $1000	142
В клясі В.В. на $1500	5
В клясі С.С. на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечеення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	448
В клясі О-1000 на $1000	290
В клясі О-1500 на $1500	5
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі Р- 500 на $ 500	8,524
В клясі Р-1000 на $1000	6,241
В клясі Р-1500 на $1500	80
В клясі Р-2000 на $2000	73
В клясі Р-2500 на $2500	12
В клясі Р-3000 на $3000	9
В клясі Р-3500 на $3500	1

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі Е- 500 на $ 500	6,498
В клясі Е-1000 на $1000	3,347
В клясі Е-1500 на $1500	68
В клясі Е-2000 на $2000	58
В клясі Е2500 на $2500	9
В клясі Е-3000 на $3000	12
В клясі Е-3500 на $3500	1
В клясі Е-5000 на $5000	1

Нове обезпеечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	6,666
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	4,150
В клясі W-1500 на $1500	56
В клясі W-2000 на $2000	30
В клясі W-2500 на $2500	2
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	61

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	138
В клясі Т- 500 на $ 500	3,148
В клясі Т- 750 на $ 750	444
В клясі Т-1000 на $1000	6,906
В клясі Т-1500 на $1500	169
В клясі Т-2000 на $2000	42

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Е-65- 500 на $ 500	132
В клясі Е-65-1000 на $1000	55
В клясі Е-65-1500 на $1500	1
В клясі Е-65-2000 на $2000	2
В клясі Е-65-2500 на $2500	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Р-65- 500 на $ 500	130
В клясі Р-65-1000 на $1000	60
В клясі Р-65-1500 на $1500	1
В клясі Р-65-2000 на $2000	4
В клясі Р-65-2500 на $2500	1
В клясі Р-65-3000 на $3000	2
Разом	48,117

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 9. Нарадко Герральдина.
В. 12. Гавилюк Богдан, Олег; Коршенюк Наталка, Лучкан Ярослав.
В. 13. Кріль Гері.
В. 20. Глова Софія, Іван; Полох Петро С.
В. 25. Кобзяр Андрій Максим, Оксана.
В. 33. Деркач Лев, Микола; Черняк Анна.
В. 39. Криворучка Віктар, Руцький Богдан Іван.
В. 42. Олійник Микола.
В. 45. Боббі Дарія Марія, Еймер Іван 3-ій, Клебан Іван, Кушнір Любомир, Мирослав; Четирко Ляриса Лідія, Юрій Орест.
В. 60. Марціновська Дженис Марія.
В. 77. Джелдрідж Степан Павло.
В. 91. Галіновський Павло, Річард; Мицак Марія, Софія.
В. 92. Хлестик Тоня.
В. 94. Галицька Валентина, Евгенія, Марія; Михайлюк Марія, Михайло; Ткач Богдан 2, Василь 2.
В. 105. Жилавий Марія, Лідія.
В. 106. Винярський Юрій, Магур Станислав, Пашко Річард С., Попель Керен Лі, Проць Анна, Ярослав; Ребей Михайло, Семерак Юлія, Ярослав.
В. 115. Григоришин Роман, Ярослав; Гудз Богдан, Володимира; Іванищак Роман, Олександра К.; Коваль Варвара, Патриція Н., Цецилія Р., Стела Н.; Коцюруба Василь, Миронович Августин, Нечик Осип, Опришко Іванна Марія, Ольга; Печенюк Валерій, Погорецька Стефанія, Сміщко Михайло, Содук Марія, Стригун Ігор, Оксана; Чайківський Богдан, Чарліковський Микола, Осип, Христя.
В. 120. Древна Тимко.
В. 127. Дроздовський Василь, Ольга; Камад Ліна, Кравець Іванна, Марія; Осташук Анна, Фарима Михаїл, Юрків Михайло.
В. 130. Швець Андрій.
В. 132. Партика Дорофтея.
В. 139. Ящишин Степан.
В. 142. Гиля Степан Осип, Мамчак Дебора А.
В. 144. Шулевський Павло Осип.
В. 146. Голинська Ольга, Юлія.
В. 155. Андрусенко Розалія Марія, Ваннелевич Дорота Марія.
В. 160. Сенчишин Анна.
В. 161. Самчук Карила Джін, Шелегеда Микола Мирон.
В. 167. Кульматицька Дженет.
В. 176. Науменко Марія Олена, Пивоварчук Богдан.
В. 177. Накопинський Роберт Осип.
В. 182. Макаренко Анатоль.
В. 183. Борискевич-Бойд Едвард, Делюгас Керен Люїза, Гусак Роберт Лі.
В. 184. Динка Богдан.
В. 189. Деменчук Ігор, Леонід, Лариса.
В. 194. Миклюх Ярослав, Онищак Оксана.
В. 204. Влагий Богдан, Конашевич Христина, МекДоналд Вілем 3, Юзьвик Ярослав.
В. 217. Андревс Вілем М., Довгуцька Стефанія.
В. 218. Прохніцький Ярослав.
В. 220. Гуминяк Терентій Джеймс.
В. 221. Волиник Ігор, Надя Л.; Калинич Роман Володимир, Кавус Марія, Петрик Ірина Анна, Яшко Ірина.
В. 230. Мигович Богдан, Леся.
В. 233. Гаркач Лоретта Джін, Шевчук Володимир, Теодора.
В. 234. Вогонюк Володимир, Кальба Кіндрат Касіян, Курівчак Богдан.
В. 238. Музика Ірина Анна.
В. 239. Вучинський Славко, Геня; Шевчук Роза.
В. 245. Дитиняк Олена, Петруся; Мартиненко Михайло мол., Сипневський Роберт Осип.
В. 259. Шостак Степан Петро мол.
В. 260. Вортник Іван, Орест; Кондзьола Ірина, Лев; Маціборська Марія, Мацькевич Віктор, Ярослав; Павлів Марія.
В. 266. Грицяк Маріян.
В. 271. Тангреді Микола Тома.
В. 276. Грицковян Осип В., Кібаш Катря Анна.
В. 277. Лукасевич Петро Степан, Романків Петро, Соколовська Маріон.
В. 287. Каша Ольга.
В. 291. Рутенська Кетлін Френсіс.
В. 292. Длугош Гел Діяна.
В. 304. Дзяма Марія, Павло, Славко; Печончик Люба.
В. 307. Мельник Андрій Богдан.
В. 312. Хміль Лев мол.
В. 323. Хлистун Вячеслав.
В. 328. Карпинська Антонина, Мельник Ростислав Кость, Панкевич Джеймс Роберрт.
В. 331. Антоніцюк Григорій Степан, Карло Василь.
В. 337. Венгер Богдан, Ігор.
В. 339. Сорока Іван Осип.
В. 348. Востітсіяндс Джеймс, Іванна, Осип.
В. 350. Витла Патриція Лінн.
В. 351. Юрович Стефанія.
В. 352. Кіт Михайло Олександер.
В. 355. Данкевич Джейн.
В. 361. Гузар Михайло Станислав, Куриявка Анна Маррія.
В. 364. Женчак Варвара Ірина.
В. 365. Рудіман Василь Оосип.
В. 367. Гаврищук Петро Іван, Ціхон Марія Михайлина, Станислава; Юськів Евстахія, Микола, Надя.
В. 373. Абрагам Станислав, Ганнебрінк Тимко Маррко.
В. 379. Качур Анна.
В. 388. Темечко Марія, Шершень Ольга.
В. 397. Добош Олна, Коцюба Іван Богдан, Леся.
В. 412. Жеребний Іван, Миколюк Анна, Антін; Панчишин Михайло, Єстап.
В. 414. Лєс Наталка.
В. 423. Войчук Мирослав, Михайло, Ярослав; Вор Кендис, Мушак Марія, Марта, Мирслава; Мушинський Володимир, Іван, Ірина Марія; Одарченко Анна, Панас Роман мол., Якимів Іван Михайло.
В. 432. Шлапак Дарія Ізяслава.
В. 437. Рудий Володимир, Чорнописький Орест, Ірина.
В. 438. Борота Марія Анна, Джус Анна, Довбенюк Ніна, Еріс Каролина Марія, Лучишин Джейн, Іван; Савчук Федір И., Сікора Ярослав.
В. 442. Шеска Дженет Діяна.
В. 456. Герасимович Оксана.
В. 457. Греблюк Василь, Осип; Повзанюк Володар Хризант, Звенислава Ольга; Примак Віктор, Петро; Шлапак Марія, Ольга.
В. 461. Сокіл Володимир.
В. 473. Бандрівський Андрій, Звонок Романа Марта, Калянська Люба, Одарка; Колодій Анна В., Лічнер Євгенія, Макух Петро Павло, Ярослава; Чайківський Олександер Семен.
В. 474. Гельнер Соня Христина, Прроцишин Ольга.
В. 479. Бесага Андрій, Куриляк Володимира, Роман; Обущак Віра.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Мороз Роман мол., Островська Мотря Люба.
В. 9. Бендер Олена Діяна, Махушак Леонард, Микола; Нарадко Кетлін, Старовецький Богдан, Лев, Осип мол.
В. 14. Кальба Ярослав.
В. 48. Дудек Геральд, Євген, Тереса; Куцаба Леонаррд, Христина Анна.
В. 69. Сухай Катерина А.
В. 78. Стерник Іван И.
В. 79. Маселко Оксана.
В. 93. Бенковська Бренда Іванна.
В. 96. Гррицюк Михайло, Роман.
В. 106. Саєнко Федір, Юрій.
В. 114. Козюра Леонід.
В. 127. Волянський Євген.
В. 155. Савчак Ярослав.
В. 194. Волянська Богданна Євгенія, Лілея.
В. 237. Патрик Микола.
В. 292. Байкинич Люба 2, Лободоцький Андрій, Пшенична Ольга.
В. 379. Голяш Роман.
В. 430. Гоцинець Любомир, Петик Роман.
В. 431. Копачинська Ірина.
В. 432. Моцяк Леся Люба.
В. 458. Олійник Роман.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Маселко Оксана.
В. 63. Буффоне Бернайс Діяна.
В. 76. Крицак Ігор, Роман; Найдишак Анна 2.
В. 78. Желехівська Уляна.
В. 163. Нагірний Іван, Ірина, Олена; Слобогін Іван мол.
В. 170. Совин Богданна.
В. 286. Бугель Анна, Олена, Степан.
В. 304. Басараб Ірина.
В. 385. Машталір Ірма.
В. 398. Сташків Олександра.
В. 431. Целюх Марія.
В. 432. Болибрук Донна Роза.
В. 437. Приймак Ірина, Петро.
В. 457. Гаврилюк Ігор, Людмила; Кіпа Альберт, Ірина, Святослав; Сегейда Святослав, Шумилович Маріянна.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 39. Руцька Осипа.
В 155. Савчак Ярослав.
В. 175. Клос Роман.
В. 194. Ільків Олександер.
В. 204 Вацик Марія, Надя.
В. 221. Гординський Анатоль.
В. 320. Ярема Дорис, Цецилия, Казимир.
В. 348. Сорока Маріянна Джунь.
В. 379. Заболотна Еріка.
В. 385. Галій Ольга Марія.
В. 432. Романіш Орест Лев 2.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Бондаренко Анна, Ліда.
В. 45. Мартиняк Любка, Федір.
В. 83. Рябко Лідія.
В. 93. Бенковський Бріян Олександер.
В. 114. Щибря Катерина.
В. 127. Дорощак Надя, Христина.
В. 156. Мельник Анна, Ярослав.
В. 164. Мазочетті Юлія Анна.
В. 204. Кириченко Юрко 3-ій, Мантика Софія, Микитович Миллисент, Зузанна.
В. 217. Некротюк Володимир, Ніна.
В. 271. Хамула Осип Роман.
В. 290. Луцяк Дарія, Марія Стефанія.
В. 301. Медзяк Варвара Анна.
В. 303. Бурик Дорота Джін.
В. 304. Колачко Маріста Галина.
В. 305. Лінденмот Джеймс, Лівеллен.
В. 306. Брожанська Іванна.
В. 309. Платко Павло Андрій.
В. 317. Пістон Роза Марія.
В. 325. Ренскі Василь, Лідія, Надя.
В. 327. Дмитришин Гавриїла, Микола Осип; Костирка Ірина, Стриковська Розалія.
В. 370. Козин Богдан, Олена.
В. 375. Гунчак Володимир.
В. 385. Лозовий Петро, Машталір Ірма.
В. 387. Чухрій Андрій П., Іван мол.
В. 423. Баслядинський Маріян, Петро 2, Степан; Лукіянів Лідія, Ольга; Олексіїв Анатоль, Володимир, Ніна; Сабоста Олина, Раїса, Юрій.
В. 432. Вігун Ростислава Анна, Бульчак Марія, Гутя Роман Лев, Нецька Мирослава 5, Паржич Володимир 2, Стасина Іван А., Петро Степан 2, Ярослава.
В. 445. Зарицький Федір Раджер.
В. 471. Багрій Еліза.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 76. Скробко Ніна, Роман Тарас.
В. 79. Маселко Оксана.
В. 194. Бугель Анна, Олена, Степан.
В. 204. Сегейда Святослав, Янюк Василь Роман.
В. 234. Дубно Володимир.
В. 239. Слобогін Марія Анна, Роланд Ігор.
В. 266. Целюх Марія.
В. 320. Приймак Ірина, Петро.
В. 345. Машталір Ірма.
В. 347. Лелехівська Уляна.
В. 427. Болибрук Анна Роза.
В. 430. Гоцинець Любомир.
В. 431. Ящишин Іванна.
В. 455. Гаврилюк Ігор, Людмила; Кіпа Альберт, Ірина, Святослав; Шумилович Маріянна.
В. 471. Гуль Евгенія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 2. Воргач Патриція, Гопей Анастазія, Лучковська Доррота.
В. 60. Марціновська Марія.
В. 147. Котик Осип.
В. 158. Костів Данило.
В. 230. Маско Агнес.
В. 245. Палазій Розалія.
В. 303. Свиній Юрій Л.
В. 310. Баймак Анна.
В. 317. Ліщинська Катерина.
В. 334. Чмарик Мирон.
В. 406. Сисак Варвара.
В. 429. Шпак Осип.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 39. Руцька Осипа.
В. 155. Савчак Ярослав.
В. 175. Клос Роман.
В. 194. Ільків Олександер.
В. 204. Вацик Марія, Надя.
В. 221. Гординський Анатоль.
В. 320. Ярема Доріс, Цецилія, Казимір.
В. 348. Сорока Маріянна Джунь.
В. 379. Заболотна Еріка.
В. 385. Галій Ольга Марія.
В. 432. Романиш Орест Лев 2.

(Закінчення на стор. 6-ій)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1952 Р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	321.49	176	385.55
2	207.05	177	196.81
3	253.78	178	290.35
4	55.10	179	472.55
5	509.35	180	311.67
6	101.46	181	169.31
7	262.11	182	260.90
8	625.11	183	223.47
9	183.85	184	347.77
10	155.20	185	51.42
11	218.05	186	126.14
12	53.47	187	109.02
13	174.55	188	28.51
14*	775.80	189	413.18
15	77.23	190	43.90
16	80.71	191	276.68
17	95.56	192	595.08
18	87.28	193	118.48
19	12.53	194*	1714.46
20	451.27	195	29.63
21	339.54	196	53.46
22	185.31	197	29.56
23	262.26	198	18.74
24	90.23	199	150.09
25	115.78	200	510.10
26	34.46	201	46.63
27	162.13	202	38.10
28	140.19	203*	278.48
29	445.72	204	2.166.40
30	90.80	205	26.00
31	118.41	206	770.60
32	29.20	207	138.94
33*	1067.61	208	33.64
34	128.18	209	47.07
36	247.41	210	55.79
37	208.02	211	279.84
38	495.03	212	79.75
39	842.52	213	472.71
40	47.16	215	52.81
41	70.26	216	39.27
42	383.82	217	858.15
43	62.37	218	301.07
44	115.61	219	1015.71
45	1193.27	220	740.34
46	109.21	221	3080.04
47	100.39	222	132.62
48	51.77	223	478.20
49	115.48	225	3.80
50	276.41	227	37.03
51*	250.78	228	72.03
52	166.89	229	130.00
53	330.37	230	897.19
54	185.24	231	16.26
55	288.75	232	105.90
56	265.33	233	229.37
57	517.42	234	476.36
58	830.11	235	146.92
59	512.62	236	204.32
60	55.09	237	303.48
61	58.58	238	517.46
62	110.89	239	661.14
63	993.95	240	317.88
64	213.25	241*	375.47
65	188.38	242	300.73
66	100.00	243	160.15
67	183.74	244	23.23
69	269.52	245	460.13
70	461.57	246	143.61
71	92.45	248	134.19
72	63.65	249	34.95
73	117.61	250	11.89
75	355.67	251	496.00
76	793.30	252	285.37
77	113.37	253	195.07
78	89.78	254	443.04
79	22.28	255	54.88
80	123.34	256	143.46
81	278.29	257*	330.03
82	64.41	258	30.72
83	506.42	259	497.59
84	206.67	260	43.41
85	396.46	261	108.18
86	197.52	262	138.86
87	203.03	263	51.72
88	7.50	264	171.14
89	55.74	265	172.22
90	228.59	266	700.20
91	585.84	267	138.09
92	20.36	268	194.73
93	119.50	269	22.53
94	1762.68	270	309.40
95	75.81	271	242.20
96	419.23	272	39.32
97	289.17	273	27.13
98	123.47	274	386.65
99	249.09	275	298.19
100	159.68	276	718.01
101	33.34	277	1288.32
102	1272.18	278	27.26
103	298.86	279	34.77
101	214.66	280	231.26
105	600.82	281	211.19
106	1043.86	282	26.95
107*	329.70	283	293.90
108	117.51	284	68.31
109	171.96	285	8.56
110	20.86	286	76.74
111	55.99	287	657.75
112	431.07	288	298.60
113	109.50	289	132.56
114	86.00	290	152.95
115	57.61	291	322.37
116	135.25	292	2061.35
117	191.49	293	255.59
118	146.98	294	34.38
119	89.09	295	529.12
120	385.12	296	420.56
121	287.15	297	22.73
122	77.80	298	153.45
123	236.26	299	141.37
124	141.96	300	262.84
125	593.50	301	465.04
126	106.43	302	23.72
127	1162.88	303*	474.18
128	105.88	304	586.11
129	26.79	305	449.99
130	1157.26	306	82.88
132	172.32	307	107.57
133	306.24	308	256.76
134	113.93	309	44.37
135	71.24	310	95.22
136	291.85	311	27.01
137	304.39	312	168.27
138	98.68	313	12.58
139	111.10	314	18.49
140	127.28	315	34.66
141	35.97	316	594.07
142	405.43	317	131.26
143	220.68	318	129.71
144	79.97	319	121.29
145	107.97	320	473.25
146	406.75	321	145.99
147	747.93	323	95.50
148	90.17	324	464.34
149	133.23	325	179.33
150	269.58	326	112.01
151	212.21	327	291.39
154*	57.24	328*	152.80
155	635.16	330	270.01
156	449.95	331	131.50
157	18.97	332*	522.61
158	620.05	333	125.25
159	139.17	334	626.73
160	118.24	335	66.86
161	690.80	336	647.72
162	41.00	337	239.28
163	645.78	338	776.44
164	361.45	339	205.43
165	90.82	340	14.81
167	196.16	341*	992.75
168	251.40	342	300.55
169	37.69	343	545.67
170	607.31	344	103.38
171	207.79	345*	315.76
172	86.04	347	326.32
173	204.37	348	249.63
174	140.08	349	92.46
175	387.91	350	210.21

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
351	99.39	116	7.14
352	333.60	117	3.83
353	151.92	118	94.68
354	15.70	119*	64.99
355	160.84	120	20.64
356*	331.42	121	76.51
357	79.41	122	33.81
358*	796.92	123*	309.34
359	96.12	124	10.78
360	18.58	125*	149.26
361	3823.55	126	136.71
362	229.31	127	325.25
363	287.13	128	70.95
364	606.24	129	39.75
365	59.13	430	829.18
366*	55.36	431	27.38
367	1085.51	432*	2710.98
369	504.66	433	128.90
370	544.44	434	17.93
372	194.88	435	271.84
373	243.53	436	134.47
374	124.81	437*	167.44
375	376.80	438	114.93
376*	106.72	439*	432.41
377	26.62	440*	28.77
378*	130.95	441	466.69
379	2535.07	442*	49.66
380*	393.34	443*	25.84
381	36.13	445	495.76
382*	50.86	446	183.63
383	338.78	447	4.39
384	72.40	448	48.49
385*	1,272.41	449	25.64
386	231.91	450	26.11
387	48.17	451	104.74
388	675.15	452	91.78
389*	379.26	454*	72.02
390*	387.78	455*	453.63
391	32.70	455*	40.00
392	18.46	456*	195.03
393	45.28	457	84.78
395*	80.70	458	336.42
396	73.25	460	179.00
397	300.68	461	157.96
398	49.19	462*	37.43
399	12.49	463	61.36
400	170.43	464	329.29
401	37.56	465*	20.60
402*	80.18	466	96.22
403	179.58	467	29.56
404	38.68	468*	169.74
405	71.53	469*	286.34
406	204.29	470*	49.25
407	45.87	471*	21.66
408	17.45	472	39.71
409	61.35	473	468.12
410	16.52	474	209.94
411	30.33	475	42.25
412	4.72	476	219.64
413	134.28	477	71.60
414	427.59	478*	180.13
415	30.52		

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх Спеціяльного фонду	192.13
З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпечення	$127,512.57

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	209	2.82
3	2.42	216	35.42
28	6.74	221	1.88
30	8.58	234	15.70
33*	13.76	237	2.88
37	15.20	243	8.45
39	23.81	245	1.06
65	12.79	274	1.49
70	5.07	275	10.14
83	2.86	278	1.15
90	4.40	286	27.71
101	3.04	305	3.91
106	3.40	316	1.41
108	3.78	321	3.92
112	5.56	335	3.70
117	4.86	336	8.73
125	2.66	342	6.10
127	3.37	349	3.87
133	2.94	358*	3.24
139	2.55	361	2.68
143	8.76	367	3.71
147	21.11	370	5.41
151	5.15	384	21.13
170	5.34	388	5.28
185	5.66	4.26	1.38
206	2.65		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 370.10
Разом з місячних вкладок від членів	$127,882.67
Відсотки від бондів	6,899.50
Відсотки від морґеджів	1,479.40
Відсотки від членських позичок	3,164.34
Чинші з реальностей	4,470.20
Приходи друкарні і книгарні	19,206.72
Заробок на бондах	47,05
Добровільні жертви канадійських відділів	8.00
Зворот за оголошення	12.00
Платничі книжечки	1.00
З переносу резерви за переписаних членів з молодечого деп. до старших членів	363.04
З переносу інших фондів за членів молод. деп. до старших членів	11.60
Сплати морґеджів	1,248.25
Сплати бондів	3,012.95
Сплати членських позичок	3,187.82

Сирітські части по бл. п.:

Відділ:	
432 Демченко Анна	250.00
Разом	$171,244.54

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ	
8 Ковальчик Юстина	$ 1,000.00
8 Корінь Андрій	1,000.00
30 Костельник Антоніна	1,000.00
33 Грод Анастазія	500.00
67 Короташ Яремій	500.00
76 Курочка Михайло	500.00
76 Фецович Ірина	500.00
89 Спудич Іван	500.00
91 Савчук Дмитро	500.00
97 Русин Петро	1,000.00
121 Олійник Григорій	1,000.00
123 Солян Сузанна	500.00
130 Мазурик Василь	725.66
136 Голуб Йосиф	1,000.00
194 Бабій Володимир д-р	500.00
206 Бойко Михайло	1,000.00
221 Ґенсьорський Стефан	1,000.00
229 Славський Олекса	1,000.00
234 Фортуна Антін	1,000.00
275 Міхоцький Михайло	1,000.00
276 Кріль Анна	1,000.00
288 Крешка Дмитро енц.	1,000.00
292 Шустакевич Юлія	500.00
300 Халусь Петро	1,000.00
312 Зволінський Генрій	1,000.00
361 Чернецький Панько	500.00
361 Мишонок Семен	500.00
363 Кліщ Іван	500.00
367 Андріїв Василь	500.00
371 Будник Антоніна	500.00
385 Левко Анастазія	1,000.00
389 Романів Филип	1,000.00
390 Грамошак Анна	500.00
132 Демченко Анна	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	1,000.00
Грошеві звороти	2,581.55
Виплати на реальностях, податок, вода, паливо і інші видатки	5,996.30
Відсотки на закуплених бондах	45.13

Виплати з фонду Згоди Братств:

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду	192.13

Виплати з фонду сирітського:

Відсотки на закуплених бондах	11.29

Виплати допомог з фонду запомогового:

Відділ:	
1 Суровяк Осип	$ 35.00
2 Мравеч Стефан	35.00
14 Косоноцький Роман	35.00
28 Шовп Марія	25.00
29 Хромчак Андрій	35.00
57 Сенчук Андрій	35.00
58 Гуменицький Михайло	35.00
63 Метрик Юлія	30.00
65 Лесняк Марія	30.00
65 Вялецька Параскевія	25.00
76 Баніт Дмитро	50.00
76 Гинда Іван	50.00
78 Дранчак Дмитро	25.00
78 Ванєчук Антін	35.00
78 Лойко Григорій	35.00
85 Сліворський Семен	35.00
87 Сухина Семен	35.00
94 Вільхівський Іван	40.00
104 Стичишин Михайло	75.00
109 Галайда Петро	35.00
109 Шепеляк Марія	25.00
109 Щепко Дамян	35.00
111 Віскум Іван	25.00
112 Кобилянська Анна	25.00
121 Вітка Теодор	35.00
123 Москалик Марія	20.00
139 Волошин Дмитро	45.00
139 Волошин Текля	35.00
155 Чумер Гелина	25.00
159 Камінська Марія	25.00
159 Новак Анастазія	25.00
163 Сенів Юрій	35.00
168 Цимбаліста Марія	25.00
168 Стець Нелі	25.00
168 Стек Анна	25.00
173 Халусь Микола	40.00
175 Сенчук Вілям	45.00
177 Кендилюк Марія	25.00
209 Ярошак Стефан	35.00
209 Гінда Йосиф	45.00
211 Геба Альбіна	25.00
212 Кудляк Катерина	25.00
220 Кучера Василь	35.00
223 Котлярчик Михайло	35.00
223 Фещак Дмитро	25.00
223 Мічел Іван	25.00
223 Микулин Теодор	35.00
224 Білий Анна	25.00
327 Хома Теофіля	25.00
242 Оленич Ева	25.00
242 Тиньо Іван	35.00
251 Дзівік Михайло	35.00
274 Віценцак Анна	25.00
286 Чорній Текля	25.00
288 Сагайдак Мартин	40.00
296 Марійка Михайло	150.00
329 Гавриляк Петро	40.00
329 Горват Марія	25.00
333 Каритич Катерина	25.00
345 Ґелецький Теодор	35.00
345 Кантор Анна	25.00
347 Дитко Петро	35.00
361 Майстрів Стефан	35.00
361 Зборовська Софія	25.00
361 Атаманчук Олекса	40.00
361 Катулька Йосиф	50.00
361 Войтович Іван	40.00
369 Березяк Анна	25.00
369 Богонос Йосиф	35.00
372 Семенюк Дмитро	35.00
372 Радкович Прокіп	35.00
379 Середа Василь	35.00
379 Кіт Василь	35.00
383 Шибаль Гнат	35.00
388 Турянський Микола	35.00
403 Телех Іван	25.00
424 Онищак Нелі	25.00
426 Височанська Анна	30.00
478 Дашкевич Микола	25.00

Інші виплати запомогового фонду:

Відсотки на закуплених бондах	22.57

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	12,530.19
„Свобода" за орган	5,400.00
Платня помічних сил	2,829.71
Актюар за оцінку грамот і інші праці	2,400.00
Платня головного уряду	1,250.01
Зладження статистики для оцінки грамот	920.50
Чинш за офіси У.Н.С.	625.00
Кошти подорожі і репрезентації	613.90
Кошти подорожі організаторів	478.98
„Свобода" за праці і друки	433.95
Нагороди за нових членів	431.25
Лікарі за нових членів	423.00
Асекураційні департаменти за дозволи	298.00
Друк річних звітів	288.00
Канцелярійні прибори	185.14
Шафи на членські аплікації	171.60
Видатки канцеляр. на пошту, експрес і т.п.	138.84
Обезпечення помічних сил	102.65
Праці при зладжені дивіденди	86.49
Фотографічні знимки членських аплікацій	79.00
Чинш машин для статистики членів	72.11
Федеральний податок за помічні сили	54.42
Телефон	37.90
Оголошення	25.00
Направи і чищення машин	20.00
Спортова акція	10.00
Вода	3.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	35,143.75
Позички членам	3,919.34
Разом	$107,241.36

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем січня 1952 р. осталася	$453,834.52
Прихід за лютий	171,244.54
Разом	$625,079.06
Розхід за лютий	107,241.36
Готівка з кінцем 29. лютого 1952 р. остається	$517,837.70

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 517,837.70
Морґеджі	591,123.45
Бонди	10,059,974.05
Позички членам	336,501.71
Реальности	202,500.00
Друкарня	12,329.87
Разом	$11,720,266.78

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів забезп.	$10,976,494.00
Адміністраційний фонд	164,232.92
Конвенційний фонд	33,027.99
Допомоговий фонд	186,984.16
Народний фонд	16,899.95
Фонд посмертний старого роду забезпеч.	73,616.69
Фонд резервовий	16,840.62
Фонд сирітський	91,801.23
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	105,224.67
Фонд Згоди Братств	2,387.82
Фонд Захисту-Сирот.	52,756.73
Разом	$11,720,266.78

Р. Слободян, гол. касієр.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	30.19	147	111.92
2	34.69	148	2.25
3	8.87	149	10.09
5	35.42	150	118.52
6	43.67	151	24.18
7	40.42	155	62.35
8	91.24	156	176.45
9	8.00	157	11.40
10	16.36	158	14.85
11	65.23	159	3.23
12	22.12	160	9.38
13	60.55	161	89.74
14*	212.77	163	155.74
16	55.64	164	74.38
17	11.12	165	29.88
18	3.64	167	50.68
19	4.79	168	18.14
20	143.90	170	125.79
21	31.47	171	63.28
22	1.85	172	3.70
23	52.76	173	34.39
24	3.79	174	1.55
25	49.04	175	59.99
26	1.35	176	43.46
27	9.52	177	123.75
28	9.45	178	36.80
29	10.62	179	65.84
30	4.50	180	22.00
32	.25	181	3.55
33*	76.46	182	43.13
34	3.71	183	144.84
36	73.98	184	68.83
37	28.37	185	7.71
38	82.94	186	9.35
39	167.16	187	8.37
40	4.08	188	3.60
41	7.32	189	54.50
42	61.22	190	5.50
43	.45	191	47.74
44	11.51	192	80.20
45	129.63	193	1.79
46	29.65	194*	259.33
47	24.51	196	53.31
48	17.80	198	.25
49	66.94	199	12.11
50	35.93	200	123.53
51*	69.91	201	1.67
52	46.78	202	9.66
53	138.63	203*	110.81
54	55.29	204	514.87
55	102.41	205	.68
56	33.88	206	291.18
57	59.80	208	1.35
58	211.32	210	1.04
59	195.74	211	38.50
60	9.77	212	8.38
61	19.87	213	17.01
62	39.29	215	35.78
63	169.56	216	4.46
64	52.00	217	161.77
65	19.56	218	33.22
66	29.98	219	115.19
67	5.60	220	171.97
69	63.52	221	824.97
70	83.64	222	2.83
71	69.80	223	17.88
72	1.19	225	3.05
73	4.62	227	15.65
75	58.95	228	.45
76	101.58	229	7.82
77	5.80	230	145.98
78	2.84	231	.45
79	1.40	232	16.77
80	4.91	233	58.60
81	7.84	234	251.90
82	3.93	235	8.52
83	205.86	236	40.69
84	49.32	237	140.92
85	31.32	238	246.19
86	5.85	239	82.41
87	27.20	240	123.04
89	.93	241	19.41
90	12.25	242	34.27
91	69.10	243	15.59
92	2.70	244	3.73
93	31.01	245	49.78
94	430.68	246	5.60
95	.60	248	25.86
96	179.79	250	1.35
97	65.72	251	55.83
98	3.15	252	178.28
99	25.58	253	19.60
100	15.65	254	127.67
102	205.98	255	5.78
103	18.69	256	40.51
104	20.71	257*	27.02
105	130.91	258	1.35
106	165.02	259	38.12
107*	36.00	260	2.66
108	1.17	261	3.85
109	20.98	262	17.92
110	25.86	263	4.22
111	1.80	264	22.56
112	110.72	265	56.77
114	18.35	266	162.75
115	5.23	267	11.58
116	21.71	268	8.42
117	40.60	269	6.09
118	22.58	270	40.20
119	17.65	271	52.17
120	56.11	272	160.62
121	30.92	273	12.66
122	31.68	274	14.22
123*	17.47	275	26.12
124	6.27	276	47.76
125	99.69	277	306.18
126	7.11	279	2.80
127	123.22	280	9.06
128	16.14	281	202.32
130	150.44	282	8.91
132	8.61	283	85.89
133	14.29	284	6.61
134	9.08	286	11.25
135	1.28	287	134.67
136	55.66	288	10.98
137	20.47	289	115.41
138	18.15	290	44.47
139	5.97	291	54.96
140	51.93	292	202.74
141	1.13	293	60.89
142	64.98	295	58.48
143	58.38	296	50.29
144	15.37	297	1.54
145	17.23	298	7.59
146	75.72	299	16.95

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
300	6.68	388	185.50
301	48.08	389*	10.12
303*	6.07	390*	101.74
304	157.29	391	1.01
305	72.35	393	13.20
306	9.82	395*	.90
307	12.83	396	2.01
308	33.92	397	115.44
309	15.31	398	1.86
310	5.87	400	17.64
311	1.35	401	3.21
312	33.99	402*	16.81
313	4.80	403	24.03
314	36.37	404	.90
316	123.78	405	2.22
317	39.24	406	33.28
318	57.02	407	.70
319	22.22	408	1.51
320	51.56	409	1.75
321	58.17	410	.90
323	11.56	412	2.71
324	34.96	4-3	45.11
325	227.89	414	276.74
326	11.40	415	4.28
327	141.14	417	.77
328*	33.24	418	24.38
330	27.52	419*	19.32
331	39.13	421	66.15
332*	3.15	422	5.40
333	7.40	423*	79.21
334	39.06	425*	22.85
335	3.91	426	8.44
336	161.37	427	99.73
337*	87.15	428	22.76
338	35.07	429	2.50
339	19.02	430	299.39
341*	452.25	431	22.62
342	68.01	432*	991.22
343	63.75	433	30.07
344	13.66	435	59.84
345*	23.21	436	84.48
347	39.65	437*	40.60
348	100.10	438	4.02
349	13.55	439*	235.92
350	13.94	441	217.02
351	8.40	442*	13.09
352	28.88	443*	41.97
353	35.79	445	100.32
355	89.48	446	91.20
356*	78.35	447	4.43
357	9.19	448	6.54
358*	90.93	450	2.97
359	33.99	451	11.60
360	7.54	452	13.76
361	1226.57	454*	20.60
362	16.81	455*	78.37
363	11.60	456*	85.26
364	113.99	457	11.76
365	3.55	458	199.68
366*	1.80	460	14.74
367	251.34	461	104.28
369	35.40	462*	53.62
370	114.07	463*	3.38
372	152.91	464	111.02
373	71.46	465*	16.49
374	54.59	466	76.69
375	138.45	467	.68
376*	13.40	468*	60.92
377	4.15	469*	132.75
378*	19.16	470*	38.93
379	676.50	471*	39.30
380*	166.28	473	324.89
381	1.35	474	154.87
383	95.19	475	3.20
384	5.33	476	18.24
385	33.88	477	.68
386	31.06	478*	63.19
387	13.51		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$26,403.99
Відсотки від бондів	1,103.05
Відсотки від морґеджів	32.70
Сплати морґеджів	123.51
Разом	$27,663.25

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ	
204 Клодницька Марія Гонора	$ 100.00

Інші виплати посмертного фонду

Відійшли з виплаченим забезпеченням у готівці (ендавмент)	400.00
Грошеві звороти	1,727.08
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс забезпечення	363.04
Відсотки на закуплених бондах	67.26

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,678.00
„Свобода" за Ukrainian Wekly	600.00
Актюар за оцінку грамот і інші праці	600.00
„Свобода" за праці і друки	276.91
Видатки канцел. на пошту	25.00
Стейтовий податок за помічні сили	18.24
Перенос інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	11.60
Лікарі за нових членів	10.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	35,162.50
Разом	$41,039.63

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем січня 1952 р. осталася	$61,172.78
Прихід за лютий	27,663.25
Разом	$88,836.03
Розхід за лютий	41,039.63
Готівка з кінцем 29. лютого 1952 р. остається	$47,796.40

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 47,796.40
Морґеджі	31,772.39
Бонди	1,472,334.13
Позички членам	1,109.33
Разом	$1,553,012.25

Стан довжний.

Посмертний фонд	$1,505,734.79
Адміністраційний фонд	47,277.46
Разом	$1,553,012.25

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У.Н.С.

Майно старших членів з кінцем лютого	$11,720,266.78
Майно молод. департ. У. Н. С. з кінцем лютого 1952 р.	1,553,012.25
Разом	$13,273,279.03

Р. Слободян, гол. касієр.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співласниками тринадцять мільйонового Союзового майна.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ембридж. Па.

Праця колись і сьогодні

Наша громада була колись рухливою і діяльною, та на всякі по клики українських політичних організацій давала допомогу кра євим організаціям і установам. Треба згадати, що Ембридж віддалений 20 миль від Питсбурґу отже належить до Питсбурщини що була колись примірною, і пер шою в народній роботі.

Ще живуть в пам'яті старшо іміграції всякі імпрези та величаві маніфестаційні походи проти оку пантів і ворогів України і україн ського народу. На такі маніфестації з'їжджались чи піхотою прихо дили по кільканадцять тисяч українців і українок, які ставали в обороні свого поневоленого народу і давали знати світові про кривди і терпіння українського народу.

Опісля настав період бездільности, і блаженним сном спала довгі роки ціла Питсбурщина, а з нею і наша громада.

З прибуттям нової іміграції і нових сил, Питсбурщина, як і наша громада, знову стають до давнього життя. Знову відбуваються Академії Листопадового Зриву, Роковини найбільшого пророка українського народу Тараса Шевченка, Лесі Українки чи Ольги Басарабової. Літньою порою відбуваються Українські Дні. Також 18 травня цього року має відбутись в Питсбурґу величава маніфестація проти московського імперіялізму. У згаданих імпрезах наша громада, як колись так і тепер, бере чисельну участь і робиться підготовка, щоб в неділю 18 травня ніхто з українців чи українок, не залишився в Ембридж, та щоб всі поїхали до Питсбурґа на маніфестацію.

Керівником деяких імпрез є філія Українського Конгресового Комітету Західної Пенсилвенії, яка під проводом п. П. Копичака є ініціятором і заповідженої маніфестації. Треба згадати, що п. М. Копичак роджений в Америці, України ніколи не бачив, але за це прекрасно володіє українською мовою і є добре обзнайомлений з історією України та щирий працівник на українській народній ниві. П. Копичак є також управителем і керівником української радіопрограми в Питсбурґу, яка здається, є одною з найкращих українських радіопрограм в Америці.

В нашім містечку є два відділи УККомітету, є відділ при українській гр.-кат. парафії і при українській православній громаді. Оба відділи можуть похвалитись деякими успіхами; вони скликають віча і переводять збіркову акцію на Національний Фонд.

Окремо хочу згадати за відділ при українській гр.-католицькій громаді. При кінці минулого року відділ скликав віче, яке відбулось в залі відділу 161 УНСоюзу та на якім говорив представник філії Українського Конгресового Комітету Західної Пенсилвенії, д-р А. Луцький. В одногодинним рефераті він представив поважній кількости громадян, які прибули на віче, положення українців на рідних землях та працю і діяльність УККомітету, закликаючи складати пожертви на Національний Фонд.

На вічу говорив і місцевий сотрудник, який також закликав до пожертв на Національний Фонд. Переведено збірку на Національний Фонд, як також управа відділу продовжувала збіркову акцію по хатах. Вислід цієї акції за 1951 рік дав $1036.50.

Переглядаючи списки жертводавців, треба ствердити, що багато громадян свого обов'язку не виконали, і на Національний Фонд нічого не зложили, хоч матеріяльно добре маються. На списках є жертводавці-бизнесмени, які складали більші суми, тому українські покупці повинні їх підтримати. Між жертводавцями є два і не-українці бизнесмени, які зложили по $20. Списки громадян, які зложили свій Національний Даток, надруковані окремо у списках УККомітету.

Йосип Литвин

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛ. СЕКР. УНСОЮЗА

(Закінчення зі стор. 5-ої)

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 150. Ля Гейн Джін Валерія.
В. 287. Ревюк Ронні Ліан.
В. 292. Длугош Роберт А. 2.
В. 298. Дідоха Давид, Данило.
В. 343. Климців Марія.
В. 378. Баричук Осип Д.
В. 432. Романів Орест Лев.
В. 474. Марак Богдан, Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 70. Тхір Ілля.
В. 171. Лотович Лев Михайло.
В. 204. Стейнер Вівіен Зазулинська, Чарнецька Ольга.
В. 223. Мельник Ірина, Юрій.
В. 336. Поливка Федір.
В. 347. Гатала Іван, Міллер Т. Каролина 4.
В. 357. Возна Каролина Джін.
В. 361. Сцебело Любомира Оксана 2.
В. 422. Свистун Олекса Григорій, Федір Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1952 р. було в У.Н.С. дітей членів	18,201
В місяці лютім 1952 р. прийнято нових	260
В місяці лютім 1952 р. прийнято наново	40
В місяці лютім 1952 р. прийнято з переступ. листами	30
В місяці лютім 1952 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	15
Разом	18,546
В місяці лютім 1952 р. суспендовано	75
З місяці лютім 1952 р. відійшли з переступ. листами	27
З місяці лютім 1952 р. відійшли до старших чл. У.Н.С.	14
З місяці лютім 1952 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	14
З місяці лютім 1952 р. відійшли зо зворотом у готівці	11
В місяці лютім 1952 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	18
В місяці лютім 1952 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці лютім 1952 р. відійшли на безплатне продовж.	—
З місяці лютім 1952 померли	—
Разом	159
З кінцем місяця лютого 1952 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	18,387

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,140
В клясі 2-ій на $ 400	813
В клясі 3-ій на $ 100	2,356
В клясі 4P на $ 250	170
З клясі 4P на $ 500	3,696
В клясі 4P на $1000	1,433
В клясі 5E на $ 250	311
В клясі 5E на $ 500	4,015
В клясі 5E на $1000	1,300
В клясі 6C на $ 500	756
З клясі 6C на $1000	397
Разом	18,387
З кінцем місяця лютого 1952 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	60,504

У В А Г А,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1952 р., суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1952 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.